

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

mei 2014 | jaargang 18 | #05

Johan Nootens over
kunstveiling De Eglantier

Ode aan Floortje

**Leegstand winkels
neemt toe**

Veertig jaar CC Strombeek en CC Westrand

'Keuzes dringen zich op'

Parlementsverkiezingen op 25 mei

**Beleid op maat
van de regio**

+ AGENDA

Achtste kunsttriennale
Furament

**Boskoeien
vervangen renpaarden**

i

Dirk Willemyns (48) uit Halle werd vorige maand aangeduid door Marc Walravens om **deketting** voort te zetten. Willemyns is zelfstandig schrijver actief in de Vlaamse Rand.

‘Kleiner en duurder wonen’

Dirk Willemyns is een echte Hallenaar en voelt zich thuis in zijn stad. Toch kent hij ook heel wat mensen in de Vlaamse Rand. ‘Ik heb heel wat vrienden in buurgemeente Beersel. Voor mijn werk, het plaatsen van ramen, veranda’s, deuren, enzovoort, kom ik ook in Dilbeek, Asse, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Beersel, het Pajottenland, noem maar op.’ Willemyns heeft de bouwsector zien evolueren. ‘Er is veel minder nieuwbouw de laatste jaren. Mensen wachten af voor ze een beslissing nemen. Ze vergelijken meer. Het is geen geheim dat de huizen steeds duurder worden. Hoe dichterbij je naar Brussel gaat, hoe duurder. Kijk naar Sint-Genesius-Rode, dat toch een andere prijsklasse aan woningen heeft dan Halle. Ik heb twee kinderen: een jongen van 16 en een meisje van 18 jaar. Ik hoop dat zij ooit nog een betaalbare woning kunnen kopen, maar dat zal niet gemakkelijk zijn. Een rijwoning of klein appartement is misschien nog haalbaar. Dat is ook een trend: er wordt in de Rand naar mijn aanvoelen minder groot gebouwd. Steeds meer mensen gaan op een beperkte oppervlakte wonen. In Halle wordt enorm veel gebouwd, vooral appartementsblokken. Dat zie je minder in de omliggende gemeenten.’

Files in Halle

‘Ik ben veel op de baan naar klanten en leveranciers, ik weet dus wat het is om in de file te staan. Het klinkt misschien raar, maar op sommige momenten staan er in en rond Halle soms meer files dan op de grote ring rond Brussel. Al meer dan twintig jaar wordt

er gesproken over een rechtstreekse verbinding tussen de A8 en de E19, zodat het verkeer vanuit Doornik niet meer door Halle moet rijden. Maar het is nog steeds afwachten of die verbinding er ook effectief komt. Ik heb met die files leren omgaan, en probeer altijd de spitsuren te vermijden.’

Properheid

‘Wat milieu en netheid betreft, scoort Halle goed. Als je naar buurgemeente Clabecq kijkt, is dat toch heel anders. Dat hangt echt van gemeente tot gemeente af.’ Hoewel hij vaak in de Rand vertoeft, voelt Willemyns zich geen randbewoner. ‘Ik ben een Hallenaar, trots op onze carnavalstad. Wat is dat, een randbewoner? Ik heb bijvoorbeeld geen enkele band met mensen uit Overijse, dat aan de andere kant van Brussel ligt, ook de Vlaamse Rand. Die Rand is mij dus niet echt bekend, maar dat wil niet zeggen dat ik er niet graag kom. Ik heb overigens nog voetbal gespeeld in Halle, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Huizingen en tot over drie jaar nog in het liefhebbersverbond AVVV in Essenbeek.’

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

i In onze rubriek **deketting** laten we elke maand een bekende of minder bekende inwoner uit de Rand aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende randbewoner aan die de ketting voort mag zetten.

inhoud

13

AGENDA BINNENIN

Johan Nootens over kunstveiling De Eglantier

Ode aan Floortje

© FC

23

© FC

28

© FC

32

© FC

04 **Beleid op maat van de regio**

Op zondag 25 mei kiezen we wie ons vertegenwoordigt in het Vlaams, het federaal en het Europees Parlement. Een belangrijk moment om de politieke krachtsverhoudingen in de verschillende assemblees vast te leggen. We vroegen zes partijen en vijf experts naar hun ideeën voor het beleid in de Vlaamse Rand.

12 **Leegstand winkels neemt toe**

Het aantal leegstaande winkelpanden nam tussen 2008 en 2013 fors toe. Dat becijferde onderzoeksbureau Idea Consult. Volgens de onderzoekers is er een duidelijk verband tussen de afnemende handelsactiviteit in lokale winkelkernen en het stijgende aantal baanwinkels in de periferie.

28 **Keuzes dringen zich op**

CC Strombeek en CC Westrand vierden dit seizoen hun veertigste verjaardag. Feest, jawel, maar ook denkwerk over de toekomst. Welke rol kunnen en moeten culturele centra in de Rand spelen?

FR

- 02 ■ deketting
- 06 ■ vanassetotzaventem
- 09 ■ mijngedacht
- 16 ■ bouwwerk
- 24 ■ opstap
- 25 ■ kwestievansmaak
- 26 ■ natuurlijk
- 30 ■ oogvoorderand
- 32 ■ gemengdegevoelens

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 188.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofdreductie** Geert Selleslach | **Eindreductie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en David Legrève | **Druk** Dessain, Mechelen | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.randkrant.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Departement Diensten voor Algemeen Regeringsbeleid, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | Uit in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Parlementsverkiezingen op 25 mei

Beleid op maat van de regio

Op zondag 25 mei kiezen we wie ons vertegenwoordigt in het Vlaams, het federaal en het Europees Parlement. Een belangrijk moment om de politieke krachtsverhoudingen in de verschillende assemblees vast te leggen.

TEKST Geert Sellselach ■ FOTO Filip Claessens

We vroegen de lijsttrekkers van het Vlaams Parlement of kandidaten uit de regio van zes partijen naar hun hoofdpunten voor het beleid in de Vlaamse Rand. Vijf experts geven kort weer wat voor hen de drie belangrijkste verwezenlijkingen, de drie belangrijkste teleurstellingen en de drie belangrijkste uitdagingen zijn voor onze regio.

Alle partijen vinden de Rand een topregio met acute en specifieke problemen en willen een beleid en financiële middelen op maat van de regio. Daarnaast leggen de partijen een aantal andere accenten.

CD&V

CD&V gaat voor een warme, welvarende en leefbare Vlaamse Rand en heeft daarvoor twaalf speerpunten uitgewerkt: een betere mobiliteit, jobs voor iedereen, kwaliteitsvol onderwijs (een aangepaste reglementering, financiering en omkadering voor het leerplichtonderwijs), betaalbaar wonen in eigen streek, een beter welzijn, levenskwaliteit (open ruimte), veiligheid (wijkpolitie, overleg tussen de burgemeesters en de procureur van Halle-Vilvoorde), landelijk karakter, onthaalbeleid, Vlaams karakter, erkenning als centrumstad voor Halle en Vilvoorde, samenwerking met Brussel.

Groen

Groen constateert dat de leefkwaliteit in de Rand onder grote druk staat. Het beleid moet rekening houden met de draagkracht van de regio. Groen wil meer middelen om de hoge werkloosheid en de wachtlijsten in de zorgsector aan te pakken. De partij wil een slim mobiliteitsbeleid met o.a. de versnelde uitvoering van de vier tramlijnen in Vlaams-Brabant.

De verbreding van de ring zal de files enkel verschuiven en schadelijker zijn voor de gezondheid van de omwonenden. Groen pleit voor meer constructief overleg tussen de Vlaamse en de Brusselse regering. De partij wil een meldpunt voor discriminatie in de Vlaamse Rand.

Open VLD

Open VLD wil extra middelen en visie voor de Rand die in verhouding staan tot de noden in de regio. Een overkoepelend beleid voor alle gemeenten in Halle-Vilvoorde is nodig. De partij wil de promotie van het Nederlands overkort voortzetten en een onthaalbeleid voor nieuwkomers. Onderwijs is voor Open VLD een topprioriteit. Er moet een oplossing komen voor het plaatstekort in de scholen en meer aandacht gaan naar de opleiding, begeleiding en omkadering van leerkrachten. De partij wil een expertisecentrum over onderwijs en taalondersteuning. De partij wil inzetten op betaalbaar wonen en een vlottere mobiliteit, die er moet komen door de optimalisatie van de ring, voldoende parkeerplaatsen aan stations, betere aansluitingen en sneltramverbindingen. De nieuwe Vlaamse Regering moet werk maken van een inhaaloperatie in de welzijnsvoorzieningen rekening houdend met specifieke doelgroepen.

N-VA

De N-VA wil een versterkt beleid voeren gericht op de 19 gemeenten van de Rand. Het beleid voor de Vlaamse Rand moet inzetten op het onthaal van nieuwkomers (desnoods verplicht integreren) en ervoor zorgen dat de lokale gemeenschap sterk genoeg blijft. Betaalbaar wonen door de inkomensplafonds voor sociale woningen te verhogen, door een

voorrangsregel voor inwoners die een band met de streek kunnen aantonen. N-VA wil 925 ha bijkomend groen. De partij wil extra inzetten op de integratie van anderstalige kinderen in het onderwijs. Anderstalige werklozen gratis Nederlandse lessen aanbieden en bedrijven ondersteunen bij het Nederlands op de werkvloer. De grote achterstand in de zorgsector wegwerken door een initiatief zoals Zorginvest (naar analogie van Vlabinvest). De partij wil strategische projecten in de zes faciliteitengemeenten resoluut ondersteunen en de flankerende maatregelen van het Vlaams Strategisch Gebied Brussel realiseren.

SP.A

De Vlaamse Rand is een van de welvarendste regio's die de laatste jaren sterk is veranderd waardoor de regio voor enorme uitdagingen staat. Voor de SP.A moet de achterstand inzake welzijnsvoorzieningen in Halle-Vilvoorde helemaal weggewerkt worden tijdens de volgende legislatuur. Halle-Vilvoorde heeft recht op een centrumstad. Naar analogie met de kustgemeenten komt er meer geld vanuit het Gemeentefonds ter ondersteuning van de lokale besturen. SP.A wil een Staten-Generaal van de burgemeesters bij elkaar brengen om over de partijgrenzen heen een concreet engagement voor onze regio in het regeerakkoord te krijgen.

Vlaams Belang

Het Vlaams Belang wil een echt horizontaal beleid met een minister die de randbelangen over alle beleidsdomeinen coördineert. De Rand heeft een eigen karakter en mag geen aanhangsel van Brussel worden. Het loutere onthaalbeleid moet plaats maken voor een

	3 belangrijkste verwezenlijkingen	3 belangrijkste teleurstellingen	3 grootste uitdagingen
Jan De Craen, voorzitter en Eddy Frans, algemeen directeur van vzw 'de Rand'	<ol style="list-style-type: none"> 1 Het positiever imago en meer respect voor het Nederlands in de Rand. 2 De splitsing van het BHV kiesarrondissement, waardoor wellicht een meer ontspannen houding van een aantal gemeentebesturen in de zes t.a.v. het beleid van de Vlaamse overheid en vzw 'de Rand'. 3 Het beleid van vzw 'de Rand' en aanverwante organisaties zoals FelixArt, gericht op een kwaliteitsvolle en niet krampachtige uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Dat bepaalde groepen, zowel aan Vlaamse als aan Franstalige zijde, nog steeds de polarisering verkiezen boven de dialoog. 2 Het gebrek aan overleg en geïntegreerd beleid tussen Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 3 De moeilijkheid en traagheid om voor specifieke uitdagingen als de internationalisering en de verstedelijking een aangepast beleidskader uit te werken. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Het betrekken van de vele nieuwe inwoners, ook anderstaligen, bij de lokale leefgemeenschap(en). 2 Het aanbieden van een fijnmazig netwerk van initiatieven om Nederlands te leren en te gebruiken en het vergroten van de budgettaire middelen hiervoor. 3 Het toekomstgericht aanpakken van het mobiliteitsprobleem.
Lodewijk De Witte, gouverneur van de provincie Vlaams- Brabant	<ol style="list-style-type: none"> 1 Door de splitsing van het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde en de oprichting van een zelfstandig parket en politiearrondissement Halle-Vilvoorde is een eigen veiligheidsbeleid mogelijk. 2 De grote inspanningen om anderstaligen met het Nederlands te leren omgaan. 3 Hoewel er nog veel plannen moeten worden uitgevoerd, is het besef algemeen dat mobiliteit de hoogste prioriteit moet krijgen. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Een stevige visie en plan over de ruimtelijke ordening, over welke ontwikkelingen waar worden toegelaten, ontbreekt. Er is een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) voor het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB), maar dat voldoet niet. 2 De schrijnende achterstand op het vlak van welzijnsvoorzieningen in de kinderopvang, thuiszorg, bijzondere jeugdbijstand, geestelijke gezondheidszorg. 3 Een gebrek aan samenwerking en overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 De grootste uitdaging blijft de aanpak van de mobiliteit. 2 Aangenaam, gezond en betaalbaar wonen. 3 De lokale besturen moeten voldoende middelen krijgen om de veranderingen op het terrein aan te kunnen pakken. Er is nood aan een specifiek statuut voor de gemeenten van de Vlaamse Rand, aan specifieke middelen uit het gemeentefonds en Vilvoorde moet als centrumstad erkend worden.
Luc Vanderelst, projectleider Vlaamse Rand bij Vlaamse Landmaatschappij (VLM)	<ol style="list-style-type: none"> 1 De inrichtingsprojecten voor de open ruimte komen stilaan op kruissnelheid. 2 Met het zogenaamde planprogramma voor landinrichting is het mogelijk om te investeren in open ruimte en leefbaarheid. 3 Voor de VLM is de aankoop van landbouwgronden rond de vierkanthoeve Hooghof in Zellik een belangrijke stap in het grondbeleid. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Tegen de snelheid waarmee de verstedelijking in de Rand plaatsvindt, is geen kruid gewassen. 2 De financiële draagkracht van de gemeentebesturen staat onder druk. Dat legt een hypotheek op de vrijwaring van de open ruimte. 3 De bureaucratische traagheid. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Gemeenten, provincie, Vlaamse en federale overheid zover krijgen dat ze zich niet alleen richten op hun eigen bevoegdheid, maar ook de meerwaarde inzien van het samenwerken over de beleidsdomeinen heen. 2 Laat ons niet langer struikelen over de gewestgrens. Werken aan een kwalitatieve open ruimte, aan een leef-, woon- en werkomgeving waar iedereen zich beter voelt. 3 De overheid kan alle plannen voor de versterking van de open ruimte niet alleen waarmaken. Initiatieven van onderuit moeten een volwaardige plaats krijgen.
Jan Creten, stafmedewerker bij Regionaal Sociaal- Economisch Overlegcomité (RESOC) Halle- Vilvoorde	<ol style="list-style-type: none"> 1 Meer aandacht voor een vlotte mobiliteit waarvoor de eerste stappen stilaan worden gezet. 2 De oprichting van het luchthavenhuis Brussels Airport House waar je alle nuttige informatie over werken op Brussels Airport op één centrale plek vindt. 3 Steeds meer mediabedrijven hebben zich in de Rand gevestigd waardoor de Rand meer is dan een logistieke regio. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Geen bijkomende middelen voor de Vlaamse Rand om de verstedelijkingsdruk aan te pakken. 2 Onvoldoende reconversie van vervuilde bedrijventerreinen die essentieel is voor het behoud van de nodige economische ruimte. 3 Het ontbreken van een stabiel (rechts)kader voor de verdere ontwikkeling van de luchthaven van Zaventem als tweede economische poort van België. 	<ol style="list-style-type: none"> 1 Het aanpakken van de verstedelijkingsdruk en de jeugdwerkloosheid. Maatregelen voor anderstalige werkzoekenden. Wegwerken van de achterstand op het vlak van sociale economie en welzijn. Een specifieke statuut voor de Vlaamse Rand en de erkenning van de centrumfuncties die Vilvoorde en Halle vervullen. 2 Reconversie, verdichting, herstructurering en hergebruik van ruimte voor economische activiteiten. 3 Blijven investeren in mobiliteit waarin het openbaar vervoer centraal staat.

assertiever ontradingbeleid met het accent op het Vlaams karakter. De verstedelijking moet gestopt worden. De geografische omschrijving van de regio moet samenvallen met heel Halle-Vilvoorde. De taalwetgeving moet strikt nageleefd worden. Halle en Vilvoorde moeten het statuut van centrumstad krijgen. In het

onderwijs moet de omkadering voor anderstaligen opgekrakt worden. Vlaams Belang is voorstander om de ring rond Brussel aan de zuidkant te sluiten. De partij wil een grote woonregio om wonen in eigen streek betaalbaar te houden. Op vlak van welzijn moet een inhaalbeweging gemaakt worden.

i Alle gevraagde partijen en experts hebben uitgebreid geantwoord op onze vraag naar hun standpunten over de Vlaamse Rand. In dit artikel vind je slechts een samenvatting, de volledige versie van hun standpunten kan je op onze website www.randkrant.be lezen.

© DL

Paddenbroek

GOOIK De provincie Vlaams-Brabant investeert 100.000 euro in het Natuur Educatief Centrum Paddenbroek in Gooik. 'Het centrum wordt een belangrijke speler op het vlak van natuur- en milieueducatie in het Pajottenland en de Zennevallei', zegt gedeputeerde voor Milieu Luc Robijns (Groen). 'Onze bedoeling is om de inwoners directer te betrekken bij natuur en landschap in hun onmiddellijke omgeving. In het verleden heeft Paddenbroek al bewezen een gevestigde waarde te zijn voor scholen en groepen.' Maar Paddenbroek moet in de toekomst meer worden dan een centrum voor natuureducatie. Er zal ook werk gemaakt worden van de promotie van onder meer toerisme en streekproducten. De gemeente Gooik neemt de aankoop en de verbouwing van de site voor haar rekening en gebruikt daarvoor geld uit het Plattelandsfonds. ▀ ▸

Vuurtoren

SINT-PIETERS-LEEUEW De stationsbuurt van Ruisbroek, deelgemeente van Sint-Pieters-Leeuw, is de best mogelijke locatie voor een nieuw cultuur- en congressentrum. Dat blijkt uit een haalbaarheidsstudie in opdracht van Sint-Pieters-Leeuw en buurgemeente Lennik. 'Mijn opdracht was om te onderzoeken of er nood is aan een bijkomend cultuurcentrum in de Zuidwestrand van Brussel en die nood is er', vertelt cultuurexpert Hugo De Greef. 'De combinatie van een congressentrum en een cultuurcentrum, waar er plaats is voor allerlei kunst disciplines en de lokale verenigingen, lijkt ons het meest aangewezen. Qua locaties zijn een terrein tussen de Bergensesteenweg en de gemeentelijke basisschool Het Populiertje of de stationsomgeving van Ruisbroek goede opties. Zo'n centrum kan de hele buurt opwaarderen.' Het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw gaat de studie onderzoeken en dan zijn standpunt bepalen. ▀ ▸

© DL

demaand ▶

Brouwerij Boon uit Lembeek haalde voor de vierde keer op rij een gouden medaille op de World Beer Cup, de belangrijkste internationale biercompetitie ter wereld. De Oude Geuze van brouwerij Oud Beersel behaalde zilver. ▶ Als de overheid niet met geld over de brug komt, zal er op Parking C in **Grimbergen** geen nationaal voet-

balstadion komen, zo zegt een bouwbedrijf dat interesse toont. ▶ De toekomstige parking aan het station in **Linkebeek** wordt voorlopig niet opengesteld. ▶ Freinetschool De Zwierzwaai in **Vilvoorde** verhuist binnenkort naar het voormalige internaatgebouw van de tuinbouwschool KTA Horteco, dat grondig verbouwd

wordt. ▶ Wie in de toekomst in Vilvoorde een bouwaanvraag indient, zal via de politie gratis advies krijgen over inbraakpreventie. ▶ De nieuwe torenspits van het Kasteel Ter Meer in **Sterrebeek** is officieel ingewijd. ▶ **Sint-Pieters-Leeuw** zal het fietspad langs de Pedestraat in Vlezenbeek door- trekken van aan de Lenniksebaan

Vaarhappening

VILVOORDE / BEERSEL Eén mei is traditioneel de Dag van de Arbeid, maar ook die van de Brabantse Vaarhappening. Je kan op ontdekking langs de Brabantse kanalen en de Zenne, bij wijze van voorproefje van het nieuwe vaarseizoen in Brabant en Brussel. Onder meer aan de Steenkaai in Vilvoorde, de Vaartdijk in Kapelle-op-den-Bos, de Suiker- en de Graankaai in Halle, de Stationsstraat in Beersel en aan Kampenhout-Sas vertrekt er nagenoeg elk uur een boot. Een gegidste

boottocht kost ter gelegenheid van de vaarhappening 1 euro. Wie de regio te land wil verkennen, kan de boottocht combineren met een wandel- of fietstocht langs mooie locaties en toeristische attracties in Vlaams-Brabant en Brussel. ▀ TD

i De Brabantse vaarhappening vindt plaats op donderdag 1 mei. Meer info vind je op www.vaarhappening.be

Hang Man

HOEILAART De jeugddienst van Hoeilaart is gestart met een origineel project rond hangjongeren. Het project kreeg de naam Hang Man. 'In Hoeilaart is vooral het sportterreintje Mariën aan het Felix Sohiecentrum een trekpleister voor jongeren en dat zorgt bij een aantal buurtbewoners voor een onveiligheidsgevoel', vertelt Ben Holderbeke van de jeugddienst. 'Het is zeker niet onze bedoeling om de jongeren daar weg te jagen. Het speelterrein is tenslotte hun plek, maar we willen dat beide partijen wat meer begrip voor mekaar hebben. Daarom hebben we nu twee *hangmannen* ingeschakeld. Dat zijn twee vrijwilligers die mee gaan 'hangen' met de jongeren en zo contact zoeken om te horen wat er bij hen leeft. Ze proberen er ook voor te zorgen dat de buurtbewoners hen leren kennen en vice versa. Een jaar of twee geleden liep al eens een gelijkaardig project en daaruit bleek dat precies dat element erg belangrijk is om het onveiligheidsgevoel weg te werken.' ▀ TD

Sociale campus

VILVOORDE In Vilvoorde is onlangs het Huis voor Sociale Economie en Welzijn plechtig geopend. De nieuwe sociale campus moet het centrum van de sociale economie in de stad worden en het zorgaanbod in Halle-Vilvoorde vergroten. 'In 2010 kocht de Strijkwinkel het beschermde pand Huis Coomans aan de Schaarbeeklei', vertelt burgemeester Hans Bonte (SPA). 'Met Europese subsidies kon het pand gerenoveerd worden. De bedoeling is om hier nieuwe projec-

ten op te starten waarbij we zinvolle jobs creëren voor kwetsbare groepen. Er is ook ruimte voor welzijnsorganisaties.' Ook de provincie Vlaams-Brabant zette haar schouders onder het Huis voor Sociale Economie en Welzijn. 'Onze provincie heeft op het vlak van welzijn en zorg een historische achterstand. De nieuwe sociale campus in Vilvoorde zal de welzijnssector in Halle-Vilvoorde een sterke impuls geven', zegt gedeputeerde voor Welzijn Monique Swinnen (CD&V). ▀ TD

tot aan de grens met Dilbeek. ► Om plaats te maken voor sociale woningen, laat het stadsbestuur van **Vilvoorde** en de Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting (IVMH) elf bouwvallige woningen in het centrum van de stad, aan de achterkant van Brasserie De Met, afbreken. ► In Buizingen ijveren verenigingen

en inwoners voor het openblijven van zaal Lindegroen. ► Volgens het kerkenplan blijven er in **Sint-Pieters-Leeuw** drie hoofdkerken open: de Sint-Pieterskerk aan de Rink, de kerk van **Vlezenbeek** en de Sint-Lutgardiskerk in **Zuun**. ► Na 56 Vlaams-Brabantse steden en gemeenten hebben ook een heleboel organisaties uit het midden-

veld het provinciaal klimaatengagement ondertekend waarmee de provincie de CO₂-uitstoot en het energieverbruik tegen 2020 met 20% wil verminderen. ► **Vilvoorde** geeft een negatief advies voor de bouw van een postsorteercentrum van Bpost in Neder-over-Heembeek op de grens met Vilvoorde. ► **Grimbergen** heeft vorig jaar

zo'n 200.000 euro moeten betalen om sluikestorten op te ruimen. Wie betrapt wordt, zal voortaan 250 euro moeten betalen per kubieke meter gestort afval plus een fikse GAS-boete. ► De provincie geeft groen licht voor het ruimtelijk uitvoeringsplan 'zonevreemde maneges' in **Hoeilaart** waardoor vijf mane-

't Jass

ASSE De jeugd van Asse en omstreken kan voortaan terecht in een fonkelnieuw jeugdcentrum op de voormalige Asphaltcosite langs de Ringweg. 'Het nieuwe jeugdcentrum heet 't Jass', vertelt schepen van Jeugd Micheline De Mol (CD&V). 'We hebben een oproep gedaan om een naam te bedenken. Een jury heeft daaruit 't Jass gekozen. Dat verwijst naar 'jeugd' en 'Asse'. 't Jass moet de nieuwe thuis-haven worden van onze jeugd.' De jeugddienst,

Waterbus

VILVOORDE De frequentie van de waterbus tussen Vilvoorde en Brussel wordt vanaf 1 mei gevoelig opgevoerd. De waterbus is een boot die funktioneert als openbare transportdienst op het kanaal tussen Brussel, Laken, Neder-over-Heembeek en Vilvoorde. 'Vorig jaar kon je de waterbus twee dagen per week nemen. Nu gaan we naar drie dagen: dinsdag, woensdag en donderdag', legt Tom Dehaene (CD&V), voorzitter van Kanaaltochten Brabant uit. 'Nieuw is de spitsbus, die vertrekt om 8 uur in Vilvoorde. Nieuw sinds dit jaar is ook dat er wifi aan boord is. Zo kan je werken tijdens de vaart naar Brussel.' Vorig jaar maakten zo'n 8.000 pendelaars gebruik van de waterbus. Kanaaltochten Brabant hoopt dat cijfer dit jaar te kunnen verdubbelen. Op termijn is het de bedoeling om ook een waterbus in te leggen tussen Halle en Brussel. ■ TO

i Meer informatie over de waterbus vind je op www.waterbus.eu.

Kunst in de Troost

VILVOORDE Van 9 tot 12 mei vindt de 15e editie plaats van Kunst in de Troost in de tuin en de conventgebouwen van het slotklooster van OLV van Troost in Vilvoorde. Kunst in de Troost is een grote verkoopstentoonstelling van de Vriendenkring van de Troost waarop meer dan twintig kunstenaars worden uitgenodigd. 'Het gaat om kunstenaars uit binnen- en buitenland en zowel om beeldende kunst als om schilderkunst. Dit jaar hebben we onder meer kunstenaars uit Rusland, Duitsland en Frankrijk. De tuin van het klooster wordt voor een paar dagen een klein Middelheim, want daar worden de beelden tentoongesteld', zegt organisator Gilbert Putteman. 'De opbrengst van de verkoop gaat naar de restauratie van het eeuwenoude karmelietessenklooster. De voorbije jaren zijn al de binnen- en buitenkant van de basiliek aangepakt. Nu resten nog de dakwerken en het orgel.' ■ TO

i De kunstveiling Kunst in de Troost vindt plaats van 9 tot en met 12 mei in De Troost, Trooststraat, Vilvoorde. Meer informatie op www.dentroost.be

ges kunnen blijven bestaan en nieuwe plannen kunnen ontwikkelen. ► De drie gewesten in ons land hebben een aanvraag ingediend om het Zoniënwoud als Unesco-wereldnatuurerfgoed te laten erkennen. ► Warenhuisketen Colruyt wil zijn hoofdzetel in Halle uitbreiden waardoor er in de nabije toekomst zo'n 3.000 extra medewerkers kunnen worden

aangeworven. ► In **Dilbeek** stuiten de uitbreidingsplannen van hockeyclub Baudouin aan de Kalenbergstraat op protest bij enkele buurtbewoners. ► Het aantal GAS-boetes in de regio Halle-Vilvoorde is vorig jaar met ruim een derde gedaald. Terwijl er in 2012 gemiddeld 56 boetes per gemeente werden uitgedeeld, daalde dat aantal vorig jaar naar 35. ► **Zaventem**

gaat zo'n 30 vuilnisbakken in de wijken tussen de Spoorwegstraat en de luchthaven weghalen omdat er te veel sluikstorten worden achtergelaten in en rond de vuilbakken. ► Het aantal gsm-antennes in onze regio is verdrievoudigd. **Zaventem** telt 471 antennes. **Vilvoorde** volgt op de tweede plaats met 348, dan **Machelen** met 306. ► Vanaf deze zomer zullen langere

en zwaardere vrachtwagens op de Vlaamse wegen rijden, maar die zogenaamde *supertrucks* zijn niet toegelaten op de ring rond Brussel. ► Aan het Koninklijk Museum voor Midden Afrika in **Tervuren** is anderhalve ton in beslag genomen ivoor vernietigd door de douane. ► De bibliotheken van **Beersel** en **Hoeilaart** zijn respectievelijk een drie- en

het jongerenadviescentrum en het jeugdhuis 't Bronneken nemen hun intrek in 't Jass. 'Het nieuwe centrum biedt heel wat mogelijkheden. We hebben veel meer ruimte om dingen te doen die we vroeger niet konden', meent Karel Vaeyens, voorzitter van 't Bronneken. In het nieuwe gebouw is er ook een repetitieruimte en een knappe polyvalente zaal waar de Assese verenigingen fuiven of andere evenementen kunnen organiseren. ■ TD

Tom Serkeyn is journalist bij Ring-tv en violist bij de Vilvoordse muziekgroep Zakdoek. Hij is geboren in Brussel en woont in Peutie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Fatima Ualgasi, Joris Hintjens, en Dirk Volckaerts de column *mijngedacht*.

Trésignies blues

Tijdens een bezoekje aan het sluimerende Grimbergse gehucht Verbrande Brug val ik altijd ten prooi aan een onbestemde soort weemoed. Ook deze zondagochtend. Het is er stil en rustig. Geen doordeweeks vrachtverkeer, wel een eenzaam zwoegende jogger en af en toe een trosje wielertoeristen dat over de brug zoekt. Ze hebben haast, die zondagscoureurs, want straks begint de Ronde van Vlaanderen, dan moeten ze thuis zijn om vanuit hun luie zetel de wedstrijd te volgen en dan zie je geen kat meer op straat in Verbrande Brug. Een loden hemel hangt laag en dreigend boven de kanaalzone, heel even geeft de zon met tegenzin een zuinig straaltje prijs. Er zet een bries op en het kan elk ogenblik gaan regenen. Met zo'n weer zouden Stijn Streuvels en Cyriel Buysse in de wolken zijn geweest.

Zelfs als het stil is, klinkt hier de blues. Geen wonder dat regisseur Guido Hendrickx hier inspiratie vond voor zijn film *Verbrande Brug* uit 1975, een geen al te vrolijke rolprent met een nog jonge Jan Declair in de rol van cafébaas. Café Rik De Visser dat dienst deed als decor in de film is ondertussen gesloopt. De beheerder van het zoekanaal is bezig met zowat alle huizen op de oostelijke kanaaloever tegen de vlakke te gooien. Op de vrijgekomen ruimte komen naar verluidt zogenaamde 'watergebonden bedrijfsactiviteiten'. Er blijft voorlopig nog één café over op de oostelijke kanaaloever: Café Trésignies. De naam van het café is een eerbetoon aan een held uit de begindagen van de Eerste Wereldoorlog. Maar zijn officiële gedenkteken staat op de andere kanaaloever. Op de Westvaardijk prijkt een uit de kluiten gewassen monument waarin het volgende is gebeiteld:

'Deze militair heeft zich aangeboden bij zijn commandant om het kanaal van Willebroek zwemmend over te steken ten einde de brug neer te laten hetgeen diende te gebeuren aan de oever die sterk door de vijand was bezet. Werd dodelijk getroffen terwijl hij het mechanisme van de brug in werking bracht ...'

Léon Trésignies van het 2e regiment Jagers te Voet, getrouwd en vader van een zoontje, sneuvelde in de vroege ochtend van 26 augustus 1914, op de plaats waar nu het monument staat. Hij werd postuum benoemd tot korporaal. De vrijwillige heldendood van Trésignies leverde niets op. Hij bereikte weliswaar ongezien het brugmechanisme aan de overkant, maar draaide in de verkeerde richting zodat de brug omhoog bleef. Toen hij zijn fout inzag, waren de Duisters gealarmeerd en werd hij neergeschoten.

Léon Trésignies werd geboren in de taalgrensgemeente Bierghes of Bierk, nu een deelgemeente van het Waals-Brabantse Rebecq. Hij ligt begraven op het kerkhof van Verbrande Brug. Misschien heb je het al ergens vernomen, maar dit jaar wordt het begin van de Eerste Wereldoorlog herdacht. Trésignies zal daarbij niet vergeten worden want elk jaar, begin september, herdenken de Jagers te Voet zijn heldendaad bij het monument aan de Verbrande Brug. Zolang wilde ik niet wachten. Ik heb de tragische Waalse korporaal nu al een eresaluut gebracht. Het was op de dag dat er heldhaftig werd gekoerst in Vlaamse Velden.

TEKST Tom Serkeyn ■ FOTO Filip Claessens

i Reacties? Mail naar randkrant@derand.be

een viersterrenbibliotheek, zo blijkt uit de resultaten van de wedstrijd Beste bibliotheek van Vlaanderen. ► In **Lot** wordt een denktank opgericht om een toekomst uit te stippen voor de Sint-Jozefkerk. ► In de Plantentuin in **Meise** zijn twee vernieuwde regenwoudkassen geopend. ■ JH

Johan Nootens over kunst

‘Ode aan

Johan Nootens uit Tervuren was taaladviseur en eindigde zijn loopbaan als communicatiemedewerker van de Vlaamse ombudsdienst. Zijn vrije tijd wijdde hij jarenlang aan De Eglantier, een dagcentrum voor kinderen met een ernstige, meervoudige beperking.

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Een klein en kwetsbaar meisje vormt de kiem van De Eglantier: Floortje, het dochtertje van Johan Nootens, werd geboren in 1976. In haar eerste levensjaar leek ze een heel gewone, gezonde baby. Maar daarna werd snel duidelijk dat er iets ernstig mis was. Na een calvarietocht langs dokters en ziekenhuizen bleek dat ze leed aan het syndroom van Cockayne. ‘In die tijd wist men daar niets over. In heel de wereld waren maar drie of vier gevallen beschreven. Wel beseften we meteen dat het een zwaar probleem was. Ze kwam niet aan, verouderde razendsnel, was niet beschermd tegen uv-stralen en had een te kleine schedelomvang.’

Tot overmaat van ramp vonden haar ouders nergens geschikte opvangmogelijkheden voor haar. ‘Ik leerde iemand van de Gezinsbond kennen en nodigde hem samen met enkele vrienden en lokale politici uit bij mij thuis. Die avond is het verhaal van De Eglantier begonnen. Halsoverkop, niet gehinderd door veel kennis van zaken, maar vol enthousiasme hebben we ons erin gegooid. We kochten een pand op de grens tussen Bertem en Tervuren en begonnen dat tijdens de weekends te verbouwen. Onze avonden gebruikten we om de wetgeving te bestuderen. Die eerste periode had het centrum het moeilijk. Op een gegeven ogenblik zaten we te rekenen of we genoeg geld hadden om de opzegvergoeding van het personeel te betalen. Het was een totaal onverantwoorde start. Eigenlijk is het verbazingwekkend dat we het gehaald hebben, maar

DE Ode an Floortje

Johan Nootens aus Tervuren war Sprachberater und hat seine Laufbahn als Kommunikationsmitarbeiter des flämischen Ombudsdienstes beendet. Seine Freizeit hat er jahrelang De Eglantier gewidmet, einer Tagesstätte für Kinder mit ernsthaften, mehrfachen Beeinträchtigungen. Seine Tochter Floortje, die 1976 geboren wurde, befindet sich am Ursprung von De Eglantier. In ihrem ersten Lebensjahr schien sie ein ganz normales, gesundes Baby zu sein, danach aber wurde schon bald deutlich, dass es ein ernsthaftes Problem gab. Es konnte ihr nirgends geholfen werden,

bis dann eine Reihe von Leuten in mehreren Phasen diese Tagesstätte eingerichtet haben. ‚Ein Zentrum wie De Eglantier braucht viel Geld. Es wird sehr intensiv in kleinen Gruppen von fünf Kindern gearbeitet. Natürlich erhält das Zentrum Beihilfen für seine Tätigkeit, dennoch muss es jährlich selbst noch 50.000 Euro aufreiben.‘ Die Kunstversteigerung ist seit 27 Jahren eine feste zusätzliche Einnahmequelle für De Eglantier. Sie wird alle drei Jahr organisiert und kann auf die Hilfe vieler Künstler und Sympathisanten zählen. ‚Wir sind dafür sehr dankbar.‘

veiling De Eglantier

Floortje'

dat maakt het natuurlijk bijzonder hartverwarmend om te zien wat voor een bloeiend centrum De Eglantier vandaag is.'

Veiling

'Een dagcentrum als De Eglantier heeft veel geld nodig. Tegenwoordig werken ze hier heel intensief met kleine groepjes van vijf kinderen. Uiteraard krijgt het centrum subsidie voor zijn werking, maar toch moet het jaarlijks nog een 50.000 euro zelf ophalen.' De kunstveiling is al 27 jaar een vaste extra bron van inkomsten voor De Eglantier. Ze wordt om de drie jaar georganiseerd en mag rekenen op de hulp van een almaar groter wordend aantal kunstenaars. 'De kunstenaar Ward Lernout schenkt al jaren schilderijen voor onze veiling. De Eglantier kan al sinds zijn beginfase rekenen op veel lokale sympathisanten. Zoiets is fijn om vast te stellen.' Dit jaar kan het publiek werken van meer dan honderd verschillende kunstenaars met de meest uiteenlopende stijlen op de kop tikken. 'Er zijn twee werken van Roger Raveel bij, een groot werk van Rudi Pillen en een ontroerende Maurice van Ingrid Godon. Ik denk dat het weer een heel mooie veiling zal worden', zegt Nootens.

Broodnodige ademruimte

De opbrengst van de veiling gaat integraal naar Huis 20, het nieuwe zorginitiatief met hotelfunctie dat De Eglantier binnenkort opent. Ouders die voor De Eglantier kiezen, willen zo veel mogelijk zelf voor hun kind zorgen. Eenvoudig is dat niet. Het gaat om kinderen met een ernstige, meervoudige beperking, die ontzettend veel zorg vragen. 'Het wordt er niet eenvoudiger op als ze ouder worden. Til maar eens een jongen van zestien om hem een nieuwe luier om te doen. Je laat zo'n kind ook niet zomaar achter bij de grootouders of een babysit. In veel gevallen is dat zelfs niet mogelijk.' Veel van de ouders zijn op zoek naar wat respijt. Een avond uit eten, een weekend weg met zijn tweeën, een zondag nietsdoen; het zit er nooit in voor hen. Dus toen aan de overkant van de straat een huis vrij kwam, kocht De Eglantier het. Na een grondige renovatie kan in Huis 20 overdag een extra groepje kinderen terecht. Tijdens de weekends kunnen ouders hun kind er af en toe laten logeren.

Onbegrip

'De kinderen die naar De Eglantier komen, leven in een totaal andere en voor buitenstaanders onbegrijpelijke wereld', zegt Nootens. Met zulke zwaar gehandicapte kinderen ga je als ouder of begeleider niet zomaar op stap. Soms is de zorgbehoefte zo groot dat je onmogelijk alles wat het kind nodig heeft mee op verplaatsing kunt nemen. 'Zelfs als het wel kan, raak je het als ouder ook beu om constant een bezienswaardigheid te zijn. Sommige mensen blijven maar staren.' Nootens heeft ooit geprobeerd om uit te leggen hoe het is om zo'n kind te hebben, maar het bleek een onmogelijke opdracht. Het contrast met een gezond kind is te groot. 'Wie niet in die situatie zit, kan gewoon niet begrijpen hoe zwaar het is om je aparte kind een plaats in je leven te geven.'

Floortje stierf in 1982. Ze was toen zes jaar en woog vijf kilo. 'Ze was zo tender, zo kwetsbaar... Een kind verliezen is en blijft het allerergste wat er bestaat. Het is als een scheur in je lijf die nooit geneest.' Hoewel hij begin jaren 2000 wat meer afstand van De Eglantier heeft genomen, is zijn engagement nooit volledig verdwenen. 'Je kent de wereld van de kinderen, je weet wat de ouders elke dag meemaken, dus het blijft een deel van mijn leven. Alleen wou ik mij er niet meer zo totaal door laten opsloppen. Wel krijg ik nog telkens een warm gevoel als ik hier binnenkom. De Eglantier doet het goed, Huis 20 komt er nu bij. Dat is allemaal ontzettend belangrijk. Als ik het op die manier bekijk, heeft Floortjes korte leven toch iets heel moois nagelaten.'

Respect voor de taal die iemand spreekt

Zijn professionele leven heeft Nootens aan iets totaal anders gewijd. Na zijn studie Germaanse filologie werd hij wetenschappelijk medewerker aan de universiteit van Leuven. Hij leerde er te leven volgens de strikte wetten van het correcte taalgebruik. 'Ik was een fanatiek taalzuiveraar. In die tijd was ik daar enthousiast over, maar nu heb ik er veel spijt van.' Zijn voorkeur voor correct taalgebruik leidde hem vervolgens naar de Raad voor Taaladvies (de huidige Taaltelefoon), waar hij bellers adviseerde over taalzaken en waar alle grote taalzuiveraars samenstroomden. 'We voerden er heroïsche discussies die achteraf gezien vooral kommaneukerij bleken

te zijn.' Daarna leidde hij de vertaaldienst van de VRT, hij werd even zelfstandige taaladviseur en nam dan diezelfde functie op zich bij het Vlaams Parlement. Uiteindelijk begon hij zwaar te twifelen aan het nut van al te radicaal gehamer op zuiver taalgebruik en hij werd communicatiemedewerker van de toen kersverse Vlaamse ombudsdienst. 'Ik stelde vast dat ik al twintig jaar hetzelfde adviseerde en dat er nooit iets veranderde. Blijkbaar sloot dat advies niet aan bij het taalgevoel van de Vlamingen. Waar ben je dan mee bezig? Waarom wil je per se dat mensen spreken van een *geadresseerde*, terwijl *bestemming* jaar na jaar, in tekst na tekst blijft opduiken?'

Nootens kan zich druk maken over termen zoals Verkavelingsvlaams, ontaal of tussentaal. 'Spreek toch van omgangstaal of spreektaal en beschouw het als een variant van het Nederlands, zoals de standaardtaal er ook één is. Die andere termen zijn zo respectloos.' Het Standaardnederlands blijft hij wel belangrijk vinden. 'Dat is de variant van het Nederlands die ik mijn kinderen heb willen meegeven. Na twee dagen speelplaats stel je vast dat ze perfect gij en ge en alle andere spreektaalvormen hanteren. Laat ze maar. Je hoeft die spreektaal niet te veroordelen. Ik ben er wel van overtuigd dat een kind dat beide varianten beheerst een voorsprong heeft. Op een bepaald punt in je leven wordt de standaardtaal weer nuttig, bruikbaar of zelfs noodzakelijk. Heb je ze als kind aangeleerd, dan kun je probleemloos overschakelen. Hetzelfde geldt voor de dialecten. Ik spreek Standaardnederlands, maar met oudere burens en vrienden spreek ik met plezier mijn Tervuurse moedertaal.'

i Kunstveiling ten voordele van De Eglantier
Administratief Centrum Tervuren,
Markt 7a in Tervuren.

- vrijdag 16 mei van 16 tot 20 uur en zaterdag 17 mei van 10 tot 18 uur: tentoonstelling van de werken.
- zaterdag 17 mei om 19 uur: start veiling onder leiding van veilingmeester Mon Bernaerts. Ook online bieden is mogelijk.

www.eglantierkunst.be
www.huis20.be

Leegstand winkels neemt toe

Het aantal leegstaande winkelpanden in Vlaanderen nam tussen 2008 en 2013 met 3.700 toe. Dat becijferde onderzoeksbureau Idea Consult in opdracht van de Vlaamse overheid. Volgens de onderzoekers is er een duidelijk verband tussen de afnemende handelsactiviteit in lokale winkerkernen en het stijgende aantal baanwinkels in de periferie.

tekst Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

In de 19 randgemeenten deed zich een gelijkwaardige evolutie voor. Het aantal leegstaande commerciële panden steeg er in die periode van 227 tot 447, al gebiedt de eerlijkheid erbij te vertellen dat ook het totale aantal – leegstaande en niet-leegstaande – panden steeg van 5.212 tot 5.459. Als we ons beperken tot detailhandel en horeca, cultuur, diensten,

ontspanning, transport en brandstoffen niet meetellen, komen we uit bij een toename van de leegstand van 118 tot 238 panden. Het aantal panden waar nog een handelsactiviteit plaatsvindt, daalde van 2.109 tot 1.959 (voor de cijfers over het aantal handelszaken per gemeente: zie www.randkrant.be).

In absolute cijfers voor de detailhandel spant Vilvoorde de kroon met een stijging van het aantal leegstaande panden van 28 tot 39 of 14% van het totale aantal handelspanden. Het aantal panden waarin een actieve zaak huist, daalde van 267 tot 239. Ook in Grimbergen steeg het aantal leegstaande panden van 8 tot 19 (10,7%) en daalde het aantal actieve detailhandelszaken van 170 tot 157. In Machelen was er een stijging van 4 tot 11 (20,7%) leegstaande panden, terwijl het aantal actieve zaken daalde van 49 tot 42. In Tervuren steeg de leegstand van 4 tot 12 panden (11,7%) en daalde het aantal actieve winkels van 111 tot 90. In Zaventem was er een stijging van de leegstand van 7 tot 16 (9,1%), maar steeg het aantal actieve zaken van 147 tot 159. Enkel in Drogenbos, Sint-Pieters-Leeuw, Wezembeek-Oppem en Zaventem neemt het totale aantal handelspanden toe. In Beersel en Dilbeek blijft het gelijk. In alle andere randgemeenten gaat het aantal handelspanden achteruit.

eenkomst te vernieuwen. De geplande winkelcentra in Machelen en in Brussel vormen een bedreiging voor de handel in de dorpskernen van de aangrenzende regio', aldus Van Espen.

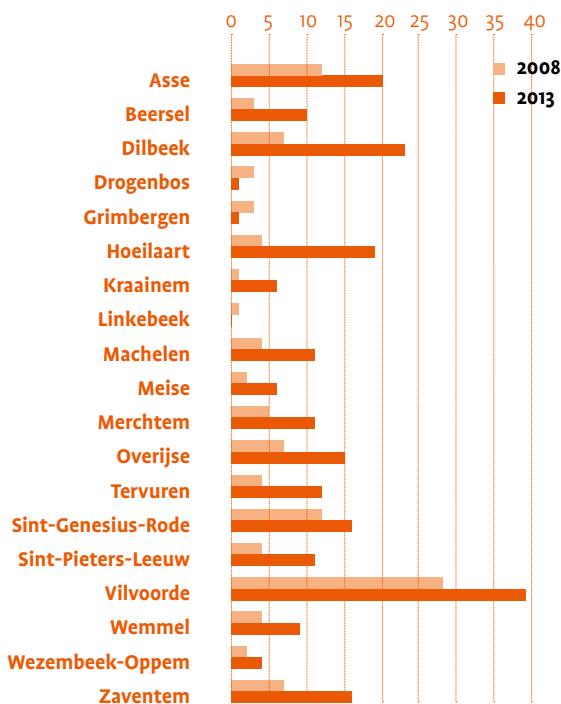
Baanwinkels

Een ander probleem in de Vlaamse Rand ziet Van Espen in de toename van het aantal baanwinkels. 'De uitbouw van dergelijke winkels aan de Bergensesteenweg in Sint-Pieters-Leeuw heeft negatieve gevolgen voor de detailhandel in de dorpskernen van de hele regio.' Uit de studie blijkt dat de leegstand in Sint-Pieters-Leeuw in de vermelde periode steeg van 4 tot 11 winkels (5,9% van het totale aantal). In Dilbeek nam het aantal leegstaande panden toe van 7 tot 23 (11%). Ook in Beersel steeg de leegstand van 3 tot 10 winkels (10,2%).

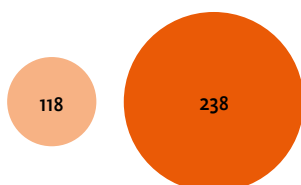
Hetzelfde doet zich voor met de uitbouw van het baanwinkelcentrum rond de Ikea in Zaventem of in Merchtem aan de gewestweg naar Brussel. Idem voor Asse met het toenemende aantal baanwinkels op de weg van Zellik naar Asse. Uit de studie blijkt dat de leegstand in de detailhandel in Merchtem steeg van 5 tot 11 panden (9,2%). Het aantal leegstaande winkels in Asse steeg van 12 tot 20 (10%). In Meise steeg het aantal leegstaande winkels in de detailhandel van 2 tot 6 (6,6%).

Aan de andere kant van de Rand doen Overijse en Hoeilaart het niet goed. De leegstand in Overijse steeg er van 7 tot 15 (10,7%), in Hoeilaart van 4 tot 9 (20,4%). Hoe zit het met het handelsgebeuren in de faciliteitengemeenten? Sint-Genesius-Rode zag de leegstand stijgen van 12 tot 16 zaken (17,5%). In Kraainem steeg de leegstand van 1 tot 6 winkels (11,5%). In Wezembeek-Oppem verdubbelde de leegstand van 2 tot 4. In Linkebeek verdween de enige leegstaande winkel. In Drogenbos daalde het aantal leegstaande winkels van 3 tot 1 (2,06%). In Wemmel steeg de leegstand van 4 tot 9 panden.

Aantal leegstaande handelspanden

Totaal aantal leegstaande handelspanden in de Vlaamse Rand

AGENDA
MEI
2014

UIT

in de Rand

De strafschop recht door

THEA
TER

Sinds hij in 1986 op het WK in Mexico tegen Spanje de beslissende strafschop scoorde, groeide **Leo Van der Elst** uit tot een volksheld. Door de Rode Duivels naar de halve finale te schoppen, schreef hij voetbalgeschiedenis. Hij raakt er nog steeds niet over uitgepraat. Met sportjournalist **Ruben Van Gucht** en onder het toezien van **Stijn Meuris** blikt hij in een talkshow terug op die legendarische gebeurtenis. Vele vragen zijn nog niet opgelost. Dat de bal in het net verzeilde, schrijft hij toe aan het toeval. De bookmakers hadden zijn kansen en die van de nationale ploeg laag ingeschat. De klus maakte hem eerder zenuwachtig

dan verwachtingsvol. Bij de aanloop durfde hij het leder niet eens te aanschouwen. Met de ogen dicht stampde hij vervolgens als een ervaren aanvallende de bal in het doel. Rechtdoor. Goal! Hysterische taferelen alom. Film- en videobeelden laten ons de match herbeleven. Maar wat met de huidige generatie? Hoe ijverig bereiden onze jonge Duivels zich voor op het WK van juni in Brazilië? 'We hopen op een nieuw voetbalwonder, want zekerheid heb je nooit in de sport.' ■ LD

VR · 16 MEI · 20.00
Met de ogen dicht

Leo Van der Elst
Sint-Pieters-Leeuw, De Merselborre, 02 371 22 62

Orgel staat centraal

KLAS
SIEK

De Zwitserse organist **Yves Rechsteiner** vertolkt op 25 mei een suite en enkele balletten uit *Les Indes Galantes* van Rameau (1683-1764). Met zijn orgel-bewerkingen, die hij bundelde in een apart orgelboek van de Franse componist, sleepte hij de Diapason d'Or in de wacht. Als toemaatje speelt hij enkele concerten van Vivaldi. Twee uitzonderlijke werken van Bach zijn voor het koororgel gereserveerd. Naast barokmuziek specialiseerde Rechsteiner zich ook in jazz en rock. Frank Zappa ligt hem nauw aan het hart. Met zijn groep Alpbak verdiepte hij zich in het Zwitsers muzikaal erfgoed van de voorbije eeuwen.

Wouter Deconinck en het **Hildebrandt-consort** brengen op 22 juni transcripties van barokke orgelmuziek voor barokorkest. De naam van het vijfkopig ensemble verwijst naar de befaamde, door Bach geprezen, orgelbouwer. Naast klavecijnist Deconinck treden vier strijkvirtuozen voor het voetlicht.

Het slotconcert opent **Kamiel D'Hooghe** op 29 juni met een hommage aan Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788). In Berlijn componeerde 'de zoon van' zes sonates voor orgel, opgedragen aan prinses Anna Amalia, dochter van Frederik Willem I van Pruisen. Een primeur voor Grimbergen is de vertolking van de zes *Schübler-koralen* van J.S. Bach. Zij verwijzen naar de naam van de uitgever en gaan terug op transcripties van onderdelen van Bachs kerkcantates. Ook het bekende kerklied *Dit is de dag* is bewerkt. ■ LD

ZO · 25 MEI · 15.00

ZO · 22 JUN · 15.00

ZO · 29 JUN · 15.00

Orgelconcert

Grimbergen, abdijkerk, 02 263 03 43

Schoonheid die ook lelijk is

FI
LM

Je mag niet vergelijken, je kunt niet vergelijken. Je kunt geen schoolrapporten vergelijken, geen boeken, geen voetballers, geen films, maar toch, toch doe je het. Als je wil weten waarom *The Broken Circle Breakdown* de Oscar voor beste niet-Engelstalige film niet in de wacht sleepte, zoals half Vlaanderen in een vlaag van lichte zinsverbijstering enkele maanden geleden dacht, dan moet je naar *La Grande Bellezza* van Paolo Sorrentino gaan kijken. Dringend, op groot scherm, nu het nog kan.

Na die Oscarwinst zat het zaaltje in de Actors Studio wekenlang dag na dag stampvol. Iedereen wilde plots De Grote Schoonheid zien. Die kuddegeest. Ik twijfelde, want kuddegeest is niets voor mij en een Oscar is niet altijd een waarmerk voor goede cinema. Met de belofte van een lekker

Italiaans etentje nadien liet ik mij echter overhalen om in dat bedompte zaaltje mee met de kudde te gaan zitten stinken. Maar ik had het mis, want voor mij op het scherm ontrolde zich een fantastische film die mij dagenlang danig ondersteboven gooide. Ik kneep mijn neus toe, schrapte alle voor-

oordelen uit mijn ziel en keek, keek, keek. Ik zat daar alleen in die zaal vol mensen en deze film was voor mij gemaakt. En ik werd geraakt door de beelden en de muziek, door gedachten en dialogen, door die prachtige stad die Rome heet, door de leegheid, de decadentie, de gladde praatjesmakers, door de doordringende melancholie die uit alles spreekt. Ik werd geraakt, en dat doen vandaag niet zo heel veel films meer.

Brokstukken

Verwacht geen chronologisch verhaal dat proper-tjes van A tot Z wordt verteld en dat je bij het handje neemt. Deze film is een kleurrijk palet van schoonheid en leegheid. Brokstukken die je zelf aan elkaar moet lijmen, ieder op zijn manier, al zal

Gewetensvolle en voortvarende scheidsrechters

FI
LM

Regisseur **Yves Hinant** volgt in *Kill the Referee* zes scheidsrechters tijdens het EK in 2008. Massimo Busacc (Zwitserland), Roberto Rosetti (Italië) en Manuel Gonsales (Spanje) werden tijdens het hele kampioenschap gevolgd op het veld, in de kleedkamers en op hotel. Onder hen was ook de Britse arbiter Howard Webb, die een penalty aan Oostenrijk toekende tijdens de wedstrijd tegen Polen. Hij kreeg het zwaar te verduren. Toen Polen verloor, was hij de

kop van jut. Het hele Poolse volk, inclusief de eerste minister, kwam tegen hem in opstand. Scheidsrechters worden in deze documentaire niet langer als ongenaakbare veldheren, maar als gevoelige, kwetsbare mannen voorgesteld, de ene al wat gewetensvoller dan de andere. ■ LD

DO · 15 MEI · 18.00

Les Arbitres

Brussel, Muntpunt, www.deburen.eu

Kippenvel van Regina Louf

Deze voorstelling is niet bedoeld voor kleine kinderoortjes, maar voor jongvolwassenen die willen zien hoe het er op latere leeftijd aan toe kan gaan. *Qui a peur de Regina Louf?* is gebaseerd op een van de scherpste en pijnlijkste toneelstukken die ooit geschreven zijn: *Who's afraid of Virginia Woolf* van Edward Albee uit 1962. In het stuk speelt de spanning tussen fictie en werkelijkheid, tussen gefrustreerde verlangens en onvoldoende onder ogen geziene angsten en bedreigingen een grote rol. Vandaar dat regisseur **Yahya Terryn** en acteur **Gilles De Schryver** wel iets zagen in de grap van **Robrecht Vanden Thoren**, hun collega-acteur bij Het KIP. Die had de naam van Virginia Woolf in de titel vervangen door die van Regina Louf. Louf was de zogenaamde getuige X1, die in de nasleep van de affaire rond Marc Dutroux in de media kwam met verzonden verhalen over seksfeestjes met hooggeplaatste personen.

In de bewerking van Terryn en De Schryver worden de twee koppels uit de oorspronkelijke tekst respectievelijk een ex-journalist die zich verkeek op de geloofwaardigheid van het X1-dossier en een psychologe, en een theatermaker die een voorstelling wil maken over Regina Louf en een toneelrecensente. Zo wordt het kluwen van naijver, leugens, misbruikte machtsverhoudingen en seksuele spanning alleen maar groter. De Schryver, Vanden Thoren en **Tom Ternest** hebben bovendien geen moeite om van de lange drink- verkleed- en scheldpartij een meeslepende tragikomedie te maken. Veerle Baetens, die in de oorspronkelijke cast zat, wordt voor de hernemingen vervangen door **Rilke Eyckermans**. ■ MB

Qui a peur de Regina Louf? (+14j)

Het KIP

DI • 6 MEI • 14.00

Brussel, Bronks, www.bronks.be

WO • 28 MEI • 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

de weemoed aan het eind dezelfde zijn. Na een prachtige intro, met meteen ook al de kilheid van de dood in zich, barst het feest ter ere van hoofdpersoon Jep Gambardella (een geweldige Toni Servillo), journalist en gevierd schrijver van één boek, letterlijk los. Net op het moment dat je je afvraagt waar die pompde discotheekmuziek en die hete, kronkelende botox-lijven naartoe leiden, draait Jep zich met een brede grijns om. Ik ben hier en ik blijf hier, de onverbeterlijke prins van het nachtleven, lijkt hij te zeggen. Een man die 'het concept ochtend' niet kent omdat hij nooit voor de middag opstaat. Een prins die zich maar wat graag laat fêteren. Nadien blijkt dat hij niet altijd die vlotte wat oudere oppergod is, dat hij nooit over een prille liefde heen is geraakt. Verderop gaat hij op zoek naar schoonheid en lijkt het steeds meer dat hij buiten zichzelf om naar zichzelf en die wondere mondaine, lege wereld kijkt en die commentarieert. Je hoort er een ongenadige kritiek in op een deel van de huidige Italiaanse maatschappij. Op rijke leeghoofden die drinken, snuiven, neuken, nooit werken maar wel rad van tong zijn. Kritiek ook op ooit geëngageerde maatschappijverbeteraars die hun idealen achter zich hebben gelaten maar dat zelf niet inzien. Een van de scherpste dialogen ooit hierover slaat je plat achterover in je zetel. Ik werd geraakt.

Italia

Tenzij je van een stukje dagelijks theater houdt, begreep ik vroeger niet zo goed waarom mensen van Italië houden. De enige keer dat ik het land bezocht, lag het Gardameer er vuil en koud bij en

waren de meeste Italianen luidruchtig, opgewonden en onbeleefd. Zeker, de zon, het eten en de ijsjes deden deugd, maar daarvoor moest je toch eerst heel wat ellende doorstaan. Tot ik enige tijd geleden mijn afkeer opzijzette en overstag ben gegaan door schitterende auteurs zoals Niccolò Ammaniti, Paolo Giordano, Antonio Pennacchi en Sandro Veronesi te lezen. Ze hebben mij op een of andere manier verzoend met de Italianen, zoals ook deze film, *La Meglio Gioventu* of *Le Cose Che Restano* dat hebben gedaan. Ik betrap er mij zowaar op dat ik de zomerbrochure over Toscane doorblader. Beter nog, dat ik nogmaals de filmzaal ben binnengestapt om *Viva La Libertà* te aanschouwen, die andere prent met die prachtige Toni Servillo in de hoofdrol, en dat ik opnieuw werd geraakt daar ergens ter hoogte van het hart.

In mijn enthousiasme merk ik dat ik hierboven ietwat overdreven heb, over films en Italianen. Ik merk dat sommige mensen *La Grande Bellezza* te langdradig vinden, te drammerig, te leeg, te kitscherig, te barok, te gladjes, te afgelikt, te stilistisch. Vooral te. Dat ze plots hun laatste trein moeten halen als ik er oeverloos over doorga. En ja, het klopt, het is te. Tijdens de voorstelling hadden enkele mensen de zaal voortijdig verlaten. Ik had het nauwelijks opgemerkt. Dus misschien zal het allemaal toch niet zo fantastisch zijn. Maar ik, ik wil de film een tweede keer zien. Alleen al voor die grandioze grijns. ■ cs

ZO • 25 MEI • 20.00

La grande bellezza

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Howard Webb

Water

SINT-GENESIUS-RODE Het is altijd goed even stil te staan bij onze dagelijkse vanzelfsprekendheden. Neem nu: de kraan opendraaien en à volonté stromend water krijgen. Dat water gaat een lange weg via waterwinningen, leidingen, reservoirs en doorgangspunten. Op het hoogste punt van Sint-Genesius-Rode ligt een domein met dienstgebouwen en een grote grasvlakte. Grote deksels verraden dat er meer onder dat gras zit dan aarde. Ondergronds bevinden zich drie grote reservoirs uit gewapend beton die samen 75.000 kubieke meter water aankunnen. 75 miljoen liter water, dat is heel wat! Drinkwater afkomstig uit de streek van Spontin en Modave en ook uit winningen in Henegouwen, Tailfer en Vedrin wordt hier verzameld en via natuurlijk verval verdeeld naar Brussel en een groot deel van Vlaanderen. De reservoirs dienen om de schommelingen in het verbruik op te vangen. In de dienstgebouwen worden de hoeveelheid en kwaliteit van het water voortdurend gecontroleerd en bijgestuurd via tellers, meters en afsluitkleppen. Het *Reservoir van de Hut* dateert van 1932. In 1950 werd, wat lager gelegen, het Sint-Annaknooppunt gebouwd. Dat paviljoen is een grote, robuuste villa met binnenin elf hydraulische hoofdkleppen en drie tellers van groot kaliber. Hier kan per dag zo'n 105.000 kubieke meter water doorstromen naar Brussel en Vlaanderen. Beheerder van reservoir en verdeelknooppunt is het bedrijf Vivaqua. Hou in de gaten wanneer het wereldwaterdag is. Dan krijg je op verschillende plaatsen de gelegenheid om kennis te maken met de technologie en de mensen die rekenen, meten en regelen vooraleer het water in kannen en kruiken is. ■ TDW

Kleuren eindigen in zwarte streep

THEATER

Felle kleuren pijnigen de blik en treffen in een genadeslag de menselijke ziel. Om die mystieke dimensie te bereiken, dompelde Mark Rothko (1903-1970) zijn borstels in alle mogelijke vormen in de verf. Het NTGent wijdt een innemend theaterduet aan hem.

Duivel-doet-al **Wim Opbrouck** speelt de artiestenrol met **Servé Hermans** als zijn assistent. Het intellectueel getouwtrek wordt hen ingelepeld door John Logan, de auteur van *Skyfall*, de jongste Bondfilm. Een getrouwe kopie van het schilderij waarop het stuk is geïnspireerd, domineert het toneelbeeld. Met dank aan de hoofdacteur, die niets liever doet dan met verfkwasten zijn passies uitleven.

Schoorsteenkunst

De oorspronkelijke *Seagram murals* waren bedoeld voor het prestigieuze Four Seasons restaurant in New York, ontworpen door Mies Van der Rohe en Philip Johnson. Rothko had voor een hele cyclus een miljoenencontract afgesloten. Hij hoopte een verhaal in kleuren te serveren, die bij de bezoekers de aandacht van het eten zou afleiden. Maar hij verbrak de overeenkomst omdat hij het mondaine cliënteel, dat woekerprijzen betaalde voor het eten, het artistiek genot niet gunde. Hij wilde niet geassocieerd worden met de verwerpelijke schoorsteenkunst in de horeca. Zo verkocht hij het doek aan het Tate, waar het nog altijd te bewonderen is.

Rothko profileert zich aanvankelijk als een strenge pedagoog en een vader voor de volgende schildersgeneratie. Zijn assistent durft hem op die momenten nauwelijks van weerwoord dienen, maar gaandeweg wordt Rothko overmand door somberheid. Hij ziet in dat figuren als Andy

Warhol en Rauschenberg steeds meer het laken van de kunst naar zich toe trekken.

Zwarte streep

Wanneer Opbrouck zonder zijn assistent verder moet, verschijnt een angstaanjagende donkere streep op het schilderij. Een ingreep van regisseur **Koen De Sutter** en de acteur, niet van John Logan. Hoewel de Amerikaanse auteur fictie met werkelijkheid vermengt, gaat hij nooit zo ver om de impasse na de *Seagram murals* in verband te brengen met Rothko's zelfmoord. Bij het NTGent gaan de makers wel heel ver. Zij zijn ervan overtuigd dat mystiek niet alleen bevrijdend, maar ook levensgevaarlijk kan zijn. ■ LUDO DOSOGNE

VR • 2 MEI • 20.30

Rood

NTGent

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Armoerecepten

**VOR
MING**

Voedselschaarste was een knagend probleem in de Grote Oorlog. Levensnoodzakelijke producten waren onbetaalbaar of gingen op de bon. De maaltijden moesten zorgvuldig worden afgemeten. Ook tijdens het interbellum waren er problemen en moesten velen zich tevreden stellen met armoerecepten. Koffie werd vervangen door cichorei. Gezond voedsel ruimde plaats voor vervangend maagvulsel. Ook tijdens de Duitse bezetting werd er in veel gezinnen honger geleden. Pas in de jaren vijftig herstelde het voedselaanbod enigszins, maar de overheidsmaatregelen leidde tot gigantische melkplassen en boterbergen. De remedie tegen hongersnood mondde uit in catastrofes voor het landbouwwezen.

Eddie Niesten is verbonden aan het Centrum voor Agrarische Geschiedenis aan de KULeuven. Hij publiceerde eerder *Uit de keuken van mijn kindertijd, Op de wijze van de chef en Goesting in Vlaanderen.* ■ LD

WO · 21 MEI · 20.00

Tweemaal oorlog, driemaal honger

Eddie Niesten

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

Jef en Pascal in muzikale dialoog

**JA
ZZ**

'Here we gong!', kraait **Pascal Schumacher** wanneer hij in prelude het geluidsniveau van zijn vibrafoon uittest.

Met zijn trommelstokken of *mallets* tovert hij zinderende geluiden, die in de verte herinneren aan Guns 'n Roses, de vroegere lievelingsformatie van de gedreven slagwerker. Later schakelt hij over op minimalistische akkoorden in de beste Amerikaanse traditie. Philip Glass, Terry Riley en Steve Reich zijn nooit ver weg. De gevierde pianist **Jef Neve** dient zijn tegenspeler vingervlug van antwoord. Een pianist laat zich niet van de wijs brengen door een vibrafonist. Zijn beide instrumenten aan elkaar gewaagd of zijn de technische voordelen onevenwichtig verdeeld? Alles hangt af van de repertoirekeuze, tenzij er duchtig wordt geïmproviseerd. Toch laten de boezemvrienden, die vroeger van hetzelfde kwartet deel uitmaakten, het concert niet uitdraaien op een muzikale *battle*, maar laten ze de instrumenten als slimme volwassenen met elkaar dialogeren. ■ LD

WO · 7 MEI · 20.30

Face to face

Pascal Schumacher en Jef Neve

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

© JEF NEVE

Grieken tu verzet en

EX
PO

Hoe kijken Griekse kunstenaars aan tegen de economische crisis die hun land teistert? Voor haar tentoonstellingsproject *No country for young people* in de Rotonde van Bozar selecteerde **Katerina Gregos** dertig toonaangevende kunstenaars en actiegroepen, die een duidelijk standpunt innemen in de huidige ontwikkelingen. Sommigen worden overmand door wanhoop. Anderen gaan in het verzet. Bij enkelen flakkert de hoop op een nieuwe toekomst. Byzantijnse iconen stonden model voor *De verleiding van Sint Antonius* en *Het debat* van **Stelios Faitakis**. **Bill Balaskas** filmde het Parthenon onder bliksemflitsen tijdens een donkere elektriciteitsloze nacht.

© DIMITRI TSOUBERKAS

Vreugde, weemoed, droefheid

KLAS
SIEK

Duivelse instrumenten zijn het waarop Sigiswald Kuijken en La Petite Bande de concerten van Johann Sebastian Bach vertolken. Eerst verlokken ze de luisteraar met een tedere melodie om hem vervolgens te confronteren met zijn existentiële kwetsbaarheid.

'Naast de Mattheuspassie liet de componist ons onwaarschijnlijk veel andere meesterwerken na', zegt Kuijken. 'Hij gebruikt de ambivalentie van de instrumenten om ons in diepste vervoering te brengen.' Met zijn viola allo spalla, die op de schouder rust en dus niet meer onder de kin wordt geklemd, veredelt hij het barokgevoel. Omdat de bezetting beperkt blijft tot zeven of acht uitvoerders wordt het een stemmig kamermuziekconcert. Er staan drie instrumenten centraal: viool, traverso en klavecimbel, elk met een eigen concerto. Ze vinden elkaar in het tripelconcerto.

Grote gevoelens

'Hoe ouder je wordt, hoe meer voeling je krijgt met schoonheid', ondervindt Kuijken. 'Mijn liefde voor Bach ontstond in mijn kinderjaren en werd

nadien alleen maar ingrijpender. Om de klankkleur die hij bedoelt zo haarscherp mogelijk te benaderen liet ik een cello bouwen in de geest van de barokmuzikanten uit zijn tijd.' Ook Mozart en Haydn hebben Kuijken begeistert, maar de centrale figuur bleef altijd Bach, misschien wel omdat hij de meest spirituele was. 'De overrompeling door Bachs muziek wil ik niet toeschrijven aan een geloofsbeleving', nuanceert Kuijken. 'Hij leert mij op een fijnzinnige manier de strijkstok hanteren zodat het gemoed wordt geraakt en ik vreugdevol, weemoedig of droefgeestig word. Terwijl de hedendaagse massamedia slechts vluchtig aandacht schenken aan de Grote Gevoelens en de belangrijkste aspecten van het leven verdoezelen, neemt Bach ons bij de hand voor een deugd-doende wandeling in het woud van de menselijke emoties en langs het meer van de dood.'

Lijkbidder

'De smartphones, tablets en fashion gadgets hebben niet het beoogde geluk gebracht, maar de hedendaagse mens alleen maar wat oppervlakkig entertainment bezorgd. Alleen de schoonheid, de liefde en de bezinning zijn in staat om ons op een hoger plan te brengen. Of dat nu via de muziek van Bach gebeurt of via andere wegen doet er niet zoveel toe. Het is daarentegen noodzakelijk dat de waarden, die in het muzikale oeuvre van de meester worden uitgespit, in ere worden hersteld. Wie het lichamelijke verval of de dood uit het leven bant en eeuwig jong wil blijven, draait zich een rad voor de ogen. Zelden werd het menselijk lijden, de calvarietocht naar de dood en het daaropvolgende rouwproces zo aangrijpend verklankt als in de Mattheuspassie. Wie er zich aan overgeeft, wordt herboren. Denk niet dat ik een lijkbidder ben, maar de kunstmatige vrolijkheid, die in vele radio- en televisieprogramma's wordt tentoon gespreid, reflecteert alleen maar de innerlijke leegte. Als de schoonheid en de spirituele dimensie worden weggelaten dan wordt het leven gereduceerd tot een smakeloze grap, een farce.'

■ LUDO DOSOGNE

agenda

ssen verlangen

Slakken zijn het enige voedsel van de uitgehongerde tijdgenoten in de animatiefilm *The Bellies* van **Philippe Grammaticopoulos**. Wie hun huisje heeft gekraakt, wacht een verschrikkelijke nachtmerrie. Voor de *Ark van Noë* van **Dionisis Kavallieratos** schuift een lange processie nazi-officieren uit heel Europa aan. *De investeerders* van **Michalis Kallimopoulos** verplaatsen zich in schamele houten bootjes op een woelige zee. De **Guerrilla Optimists** parodiëren in performances en via hun tijdschriften of pamfletten de buitensporigheden van de consumptiemaatschappij. ■ LD

TOT 3 AUG
No country for young people
Brussel, Bozar, www.bozar.be

DO · 15 MEI · 20.00
(Mijn relatie met) Bach
inleidende voordracht van Sigiswald Kuijken
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

VR · 16 MEI · 20.30
Bach
La Petite Bande
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

PO DIUM

THEATER

VR · 2 MEI · 20.30
Rood
NTGent
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR · 2 MEI · 20.30
Faust
Jan Declair & Koen De Sutter
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

9, 10 EN 11 MEI · 20.30 EN 15.00
Den Emmerdeur
Brussels Volkstejoëter
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

9 EN 10 MEI · 20.30
Richard den derde
Spelersgroep De Zonderlingen
Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

DO · 15 MEI · 20.30
Jack Kevorkian
Fernweh
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 16 MEI · 20.00
Met de ogen dicht
Leo Van der Elst
Sint-Pieters-Leeuw, De Merselborre,
02 371 22 62

Qui a peur de Regina Louf?
Het KIP

DI · 6 MEI · 14.00
Brussel, Bronks, www.bronks.be

WO · 28 MEI · 20.30
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

KIDS

ZA · 3 MEI · 19.00
Fata Morgana (6-12j)
Salibonani
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO · 4 MEI · 11.00 EN 16.00
Kapot! (2-6j)
Karton vzw/ Ik word later konijn
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO · 4 MEI · 15.00
Superheld
familiefilm
Alesberg, CC de Meent,
02 359 16 00

ZA · 10 MEI · 19.00
Kwak (+5j)
Theater Froefroe
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 10 MEI · 15.00
Tweede stripconcert
van Jan & Kim (+4j)
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

WO · 14 MEI · 14.00
Springding (4-12j)
Pruts & Tijl
Drogenbos, GBS de Wonderwijzer,
02 333 05 70

ZO · 18 MEI · 15.00
Neuzen (2-4j)
Theater De Maan
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZO · 25 MEI · 14.00 EN 16.00
Wint wind? (+2,5j)
Anke Zijlstra
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Superheld (4/05)

Wint wind? (25/05)

HUMOR

ZA · 3 MEI · 20.30

Breken

Kommil Foo
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 8 MEI · 20.30

Zwerm

Henk Rijckaert
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 9 MEI · 20.00

De relatief luisteraar

Arnout Van den Bossche
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

Het leven zoals het zeker niet is

Walter Baele
VR · 9 MEI · 20.30
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
VR · 23 MEI · 20.30
Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

MU ZIEK

VR · 2 MEI · 20.30

Balzaal der gebroken harten III

Guido Belcanto
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZA · 3 MEI · 20.00

Goal! Goal! Goal!

Overijse concertband
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZA · 3 MEI · 20.30

Big Bang!

Voice Male
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DO · 4 MEI · 11.00

Circacino

Tangoconcert
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO · 4 MEI · 11.00

Trio Cassiman

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 356 20 36

DO · 8 MEI · 14.00

One night only

Gunther Neefs
Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

DO · 8 MEI · 20.30

The broken Circle Bluegrass Band

Eriksson, Baetens en Heldenberg
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 9 MEI · 20.30

Apenbloed en engelenzang

Pieter Embrechts
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA · 24 MEI · 20.30

Will Tura

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

KLASSIEK

ZO · 4 MEI · 11.00

Die Schöne Müllerin

Koen Vereertbrugghen & Lea Fink
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

VR · 16 MEI · 20.30

Bach

La Petite Bande
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO · 25 MEI · 15.00

ZO · 22 JUN · 15.00

ZO · 29 JUN · 15.00

Orgelconcert

Grimbergen, abdijkerk, 02 263 03 43

JAZZ

ZO · 4 MEI · 11.00

Lieve De Keyser & Paul Hermesen

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO · 7 MEI · 20.30

Face to face

Pascal Schumacher en Jef Neve
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZA · 10 MEI · 20.15

Rebirth Collective

Jazz Labseries
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

FI LM

ZO · 4 MEI · 20.00

12 years a slave

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Dallas Buyers Club

MA · 5 MEI · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI · 6 MEI · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO · 18 MEI · 20.00

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI · 6 MEI · 20.30

The Wolf of Wall Street

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Halfweg

ZO · 11 MEI · 20.00

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI · 13 MEI · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

MA · 19 MEI · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI · 20 MEI · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI · 13 MEI · 20.30

De Behandeling

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO · 15 MEI · 18.00

Les Arbitres

Brussel, Muntpunt, www.deburen.eu

DO · 15 MEI · 15.00 EN 20.00

Marina

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

DI · 20 MEI · 20.30

A weekend in Paris

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 23 MEI · 20.30

Omar

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO · 25 MEI · 20.00

La grande bellezza

Alsemberg, CC de Meent,
02 359 16 00

MA · 26 MEI · 20.30

Her

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Rebirth Collective (10/05)

De Behandeling (13/05)

Machtige Magnolia (tot 04/05)

DI · 27 MEI · 20.30

The Grand Budapest Hotel

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI · 27 MEI · 20.30

August: Osage County

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

EX
PO

2 TOT 25 MEI

The Ever Changing body (deel III)

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 4 MEI

Machtige Magnolia

Meise, Plantentuin,
www.plantentuinmeise.be

10 TOT 18 MEI

Internationaal Art Forum

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

10 TOT 20 MEI

40j Westrand

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

12 TOT 28 MEI

Waterdragers

Christel Van Nooten
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

16 TOT 18 MEI

Jos De Decker

Magisch realisme
Elingen, kunstencentrum Mansveld,
www.mansveld.be

24 MEI TOT 6 JUN

Eindejaarsexpo

Atelier beeldende kunsten
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

TOT 31 MEI

Cathy Staels

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

TOT 3 AUG

No country for young people

Brussel, Bozar,
www.bozar.be

VOR
MING

ZO · 4 MEI · 10.30

Kritische kijk op de media in Vlaanderen

Hoeilaart, GC Felix Sohie,
www.rodenbachfonds.org

WO · 7 MEI · 20.00

Grenzen van het nieuwe Europa en de oude Balkan

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

WO · 7 MEI · 20.00

Geuze, Kriek, Lambik

Jef Van Den Steent
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZA · 10 MEI · 13.00

Naaien voor beginners

Kraainem,
GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

MA · 12 MEI · 19.30

Leer je kind positief denken

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

DO · 15 MEI · 14.00

De Zomers van Watou

Gwy Mandelincq
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 15 MEI · 20.00

(Mijn relatie met) Bach

Sigiswald Kuijken
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

WO · 21 MEI · 20.00

Tweemaal oorlog, driemaal honger

Eddie Niesten
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

DO · 22 MEI · 20.00

De tapijtkunst in de lage landen

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 23 MEI · 14.00

Priester Daens vandaag

Dilbeek, t Verloren Hofke,
02 569 34 58

OP
STAP

ZA · 10 MEI · 14.00

Schotse hooglanders

wandeling RandKrant
Hoeilaart, Bosmuseum,
www.randkrant.be

ZO · 11 MEI · 14.00

Op zoek naar (bos)vogels

Hoeilaart, Bosmuseum, www.ngz.be

VA
RIA

DI · 6 MEI · 19.30

Debat over de Europese verkiezingen

Vilvoorde, De Met, 0475 59 46 24

9 TOT 12 MEI

Kunst in de Troost

Vilvoorde, De Troost, 0473 81 29 41

10 EN 11 MEI

Beiaardfestival

Grimbergen, kerkplein,
www.beiaardvriendengrimbergen.be

ZO · 11 MEI · 11.00

Symposium 40j Westrand en CC Strombeek

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR · 16 MEI · 18.00

Gocart en zeepkistenrace

Wemmel, kerkplein, 02 460 73 24

B&B op Ring-tv

Buitenlandse inwoners uit onze regio, die in een plaatselijke Bed and Breakfast hebben overnacht, praten over zichzelf en geven hun mening over de B&B en onze streek. Vanaf 12 april kan je dit programma tien weken lang elke zaterdag vanaf 12 uur volgen op de regionale zender Ring-tv. Een aantal van deze mensen vertelden hun verhaal ooit in onze rubriek Gemengde Gevoelens.

Jos De Decker (16 tot 18/05)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant – UIT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

Bij Furament 2014 hoort een catalogus met alle werken die tijdens de triënnale worden tentoongesteld. RandKrant mag 10 exemplaren weggeven. Mailen kan naar: randkrant@derand.be.

ode van de romantiek werd idyllisch meer beschouwd als 'ongewoon' of 'eigenaardig'. Halverwege de 19e eeuw kende de openluchtschilderkunst een flinke boost omwille van het feit dat verf vanaf dan in tubes beschikbaar was. Daardoor konden de kunstenaars er in de natuur op uit trekken met hun schildersezels en tubes. In de 20e eeuw was de Romantiek niet echt populair meer. Het idyllische werd beschouwd als voorbijgestreefd en veel kunstenaars gaven een ironische tot zelfs cynische toets aan het idyllische. Dat zorgt voor verrassende kunstwerken die ook op Furament 2014 aan bod komen.'

Oude meesters en nieuwe kunst

Furament is vanouds meer dan gewoon een tentoonstelling. Je kunt op verschillende locaties terecht voor verschillende kunst disciplines en kunstgenres. De schilderijen van de oude meesters uit de tweede helft van de 19e eeuw en het begin van de 20e rond het thema idyllisch kan je bewonderen in het museum Hof van Melijn. In cultuurcentrum Papeblok en Ciné Royal in de Broekstraat confronteert Furament de schilders van de School van Tervuren met andere Europese kunstenaarskolonies van Euroart. 'Daarbij komen ook hedendaagse kunstenaars aan bod. Het is fascinerend om te zien hoe zij het begrip idyllisch interpreteren. Daarom hebben we de collega's van andere kunstenaarskolonies uitgenodigd om zowel werken uit de 19e eeuw als hedendaagse werken uit te lenen. De schilderijen komen uit musea van over heel Europa en er zitten flink wat topwerken bij', zegt Verhulst. 'Traditiegetrouw reikt de gemeente de Prijs Furament – Prijs van de Gemeente Tervuren uit. Een jury selecteert zes hedendaagse werken en kiest daaruit één laureaat. In ruil voor de geldprijs schenkt de kunstenaar zijn winnende schilderij aan de gemeente.'

Furament heeft ook aandacht voor beeldhouwkunst. 'Elk jaar stellen we een internationaal beeldenpark samen. De grote beelden krijgen een plaats in de tuin van huisvestingsmaatschappij Elk zijn Huis in de Lindeboomstraat 116, de kleinere beeldhouwwerken kan je bekijken in cultuurcentrum Papeblok en Ciné Royal.

i Furament 2014 vindt plaats van 10 mei tot 22 juni op verschillende locaties in Tervuren. Alle tentoonstellingen zijn open van 14 tot 17 uur op vrijdag, zaterdag, zondag en feestdag. Meer informatie: www.furament.be.

Achtste kunsttriënnale Furament

Op 10 mei gaat in Tervuren de achtste editie van het kunstenfestival Furament van start. Dankzij de vzw De Vrienden van de School van Tervuren wordt de gemeente zes weken een echt kunstdorp waarin een hele reeks culturele activiteiten zijn gepland.

TEKST Tina Deneyer ■ FOTO Filip Claessens

Onze driejaarlijkse tentoonstelling vond voor het eerst plaats in 1993', vertelt Jan Verhulst van de vzw De Vrienden van de School van Tervuren. 'De bedoeling is het waardevolle artistieke verleden van Tervuren om de drie jaar in de kijker te plaatsen. De voorbije twee edities hebben we gefocust op *water* en *de vrouw in de kunst*. Dit keer werken we rond het thema *idyllisch*.

Verrassend

Idylle is afgeleid van het Griekse eidyllion, wat 'eenvoudige afbeelding' betekent. Oorspronkelijk resulteerde dat in de kunst in tafereelen van het ideale landschap met volmaakte mensen en dieren. Later evolueerde dat naar tafereelen over liefde, trouw en begeerte. In de peri-

Armoede in rijke Rand neemt toe

Extra middelen tegen kinderarmoede

Bijna één inwoner op zeven in Halle-Vilvoorde leeft in armoede. Dat is meer dan elders in Vlaanderen, waar zowat tien procent van de bevolking in armoede leeft.

TEKST Joris Herpol • FOTO Filip Claessens

De cijfers komen van het Centrum Algemeen Welzijn en worden door armoedeorganisaties bevestigd. In de rijke Vlaamse Rand rond Brussel liggen de armoedecijfers zelfs hoger dan in Vlaanderen. Vlaams minister van Armoedebestrijding Ingrid Lieten (SPA) trekt 4,5 miljoen euro extra uit voor de bestrijding van de kinderarmoede. Dat ook drie faciliteitengemeenten hiervoor geld krijgen, is op het eerste zicht verrassend. Of toch niet? Het beeld van een rijke Rand moet alleszins worden bijgesteld.

Verschuiving

De voorbije tien jaar leven ruim 10% van de kinderen in Vlaanderen in armoede. In 2012 werd 10,4% van de kinderen in Vlaanderen geboren in een kansarm gezin, zo leert de kansarmoede-index van Kind en Gezin. Dat cijfer ligt hoger in de Rand. Volgens het Centrum Algemeen Welzijn leeft in Halle-Vilvoorde 15% van de gezinnen onder de armoederisicodrempel. Algemeen Coördinator Frederic Vanhauwaert van het Netwerk tegen Armoede verduidelijkt: 'Het beeld van de Vlaamse gemeenten in de Rand met enkel rijke mensen

klopt al een tijdje niet meer. De laatste jaren zien we een groter wordende kloof tussen welstellende burgers en mensen in armoede. Bovendien zijn de mensen die instromen gemiddeld armer dan de mensen die wegtrekken uit Halle-Vilvoorde. De regio is dus in het algemeen aan het verarmen. De schrijnende armoede uit Brussel verschuift ten dele naar de Rand. Meer mensen die het moeilijk hebben, komen daar terecht.'

Verrassende lijst

Minister Lieten trekt nu 4,5 miljoen euro extra uit om in 70 gemeenten de kinderarmoede aan te pakken. Bij die gemeenten zijn heel wat gemeenten uit Halle-Vilvoorde. Het gaat om Asse (58.000 euro), Dilbeek (61.000 euro), Grimbergen (45.000 euro), Halle (53.000 euro), Machelen (31.000 euro), Merchtem (28.000 euro), Sint-Pieters-Leeuw (46.000 euro), Vilvoorde (73.000 euro) en Zaventem (54.000 euro). Hoeilaart krijgt 25.000 euro, Liedekerke 26.000 euro. In Dilbeek, een gemeente met een schijnbaar rijk imago, is de kansarmoede in zes jaar tijd met 8% gestegen. Van die 8% die in kansarmoede leeft, heeft een derde de Belgische nationaliteit, twee

derde is van allochtone afkomst. Werkloosheid, meertaligheid in families en eenoudergezinnen zijn factoren die het armoederisico verhogen, maar daarom niet altijd bepalen. Ook door ziekte, tegenslag of nog andere factoren kunnen mensen in de armoede terecht komen.

Opvallend: drie van de zes faciliteitengemeenten, die doorgaans als rijke gemeenten worden aanzien, krijgen ook steun. Het gaat om Wezembeek-Oppeem (26.000 euro), Drogenbos (25.000 euro) en Wemmel (29.000 euro). Deze laatste gemeente stond twintig jaar geleden nog in de top tien van rijkste gemeenten van het land. De verarming neemt dus snel toe. Minister Lieten: 'Deze gemeenten kunnen vanaf nu rekenen op permanente steun om kinderarmoede op het terrein aan te pakken. De gemeenten zijn geselecteerd op basis van indicatoren die de kinderarmoede in kaart brengen. De gemeenten kunnen met de subsidies acties ontwikkelen rond kinderarmoede op diverse beleidsdomeinen zoals werk, huisvesting, gezondheid, opvoeding, onderwijs en vrije tijd.' De subsidies zijn niet vrijblijvend. De gemeenten moeten de besteding van de middelen kunnen verantwoorden.

Vanhauwaert: 'Van de gemeenten wordt verwacht dat ze een lokaal netwerk kinderarmoede opstarten waar alle lokale actoren bij worden betrokken. Het is de bedoeling dat de initiatieven op elkaar worden afgestemd. Met dat netwerk moeten de gemeenten een batterij aan concrete acties ontwikkelen in de strijd tegen kinderarmoede. Gemeenten kunnen bijvoorbeeld acties ondernemen rond huiswerkbegeleiding, kwalitatieve huisvesting, integrale gezinsondersteuning, enzovoort.' Vlaanderen wil tegen 2020 het aantal kinderen uit een kansarm gezin doen dalen tot 4% en het algemene armoederisico in Vlaanderen verminderen met 30%. Realistisch? We zullen zien.

EN More funding to fight child poverty Poverty on the increase in the affluent Rand

Nearly one in seven people living in the Halle-Vilvoorde district is living in poverty. The rate is higher than anywhere else in Flanders, where about 10% of the population is classed as poor. In the affluent Flemish Rand on the Brussels periphery the poverty rates are even higher than in Flanders. The Flemish Minister for Poverty Reduction, Ingrid Lieten (SPA), is now

deploying an additional € 4.5 million worth of funding to combat child poverty. It may come as a surprise at first sight to hear that various peripheral municipalities and three municipalities with language facilities should be marked down for resources under this heading. Or maybe not. In any event, this has put a dent in the image of the Rand as being an affluent area.

Waar ooit paarden draafden over een stoffige zandpiste grazen nu koeien om de natuur een handje te helpen. Inderdaad, midden in het Zoniënwoud werd de voormalige oefenrenbaan van Groenendaal omgetoverd tot een bijzonder natuurgebied. Er ligt een wandeltraject, waar je deze Schotse Hooglanders kunt spotten.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Boskoeien vervangen renpaarden

Op die manier wordt de oefenrenbaan teruggegeven aan de natuur. Ze zal een aparte trekpleister vormen voor vele wandelaars, die kunnen genieten van deze bijzondere biotoop waar nu twee Schotse Hooglanders grazen, later misschien drie. Een Schotse Hooglander is een zelfredzaam koeienras dat instaat voor een divers graasbeheer waardoor op het zeven hectare grote gebied een keur aan leefgemeenschappen zal ontstaan.

Verscheidenheid

De huidige situatie is er al eentje van verscheidenheid. Het vegetatiepatroon bestaat uit ettelijke bomenbestanden met onder meer een zestigtal jaar oude en buiten dienst gestelde zaadgaard van grove den en enkele kweekpercelen van het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek (Inbo) met onder meer zoete kers. Verder zie je nog jonge, opgroeiende wilgenstruwelen, maar ook ruige, minder ruige en zelfs schrale graslanden, poelen, enzovoort. Het wandelpad loopt deels door het begrazingsgebied, wat meteen de reden is waarom daar geen honden zijn toegelaten, ook niet aangelijnd. Koeien hebben het niet zo op honden begrepen en het is altijd beter

problemen te voorkomen. Aan het klaphekje aan de ingang is dan ook duidelijk vermeld dat je de viervoeter niet kunt meenemen.

Als je vanaf de Duboislaan in het begrazingsgebied komt, loop je meteen recht op een kijkplatform vanwaar je de hele site mooi kunt overschouwen. Met wat geluk staan de koeien vlakbij, als het je dag niet is, blijven ze onttrokken aan het oog. Een geduldig speurder kan ze van hieruit misschien ontwaren tussen het kreupelhout waar ze graag verblijven.

Het platform is sinds kort een officiële telpost voor trekvogels. Van hieruit zullen vogelwaarnemers regelmatig hun bevindingen doorgeven via een speciale website. Op zaterdag 4 en zondag 19 oktober zullen hier, zoals op vele andere plaatsen in Europa, *simultaantrektellingen* plaatsvinden. Dan zullen vele honderden tellers tegelijkertijd de vogeltrek in beeld brengen en de waargenomen vogels noteren. Hoe dat in zijn werk gaat, kun je zelf meemaken tijdens die dagen. Je bent dan welkom tussen 6.30 en 17 uur.

Observatiehut

Omdat de Duboislaan een drukke verbindingsweg is, heeft het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) ervoor gezorgd dat de dieren veilig

in hun begrazingsblok zullen blijven. Er is een dubbele takkenwal gemaakt waartussen de elektrische omheining loopt. Daar kan geen koe door, en dat is de bedoeling.

Maar hoe belangrijk de natuur ook is, de beheerder heeft tegelijk aan de mens gedacht. Niet alleen is er het wandelpad, er is ook een beschut plekje voor wie intieme momenten wil fotograferen of dieren wil observeren. In het kader van het project *Dood doet leven* is zelfs gezorgd voor een beperkt aanbod van aas in de buurt van de schuilhut. Het zal je moment maar zijn om een steenmarter of buizerd te bekijken die zich te goed doet aan het aanwezige kadaver.

Traditie hersteld

Koeien vragen toch enige zorg en opvolging. Die zijn in goede handen van landbouwer Paul Eylenbosch uit Huizingen die bereid is gevonden om zich over de dieren te ontfermen. Hij kent hun leefwereld en weet wat hem het jaar rond te doen staat om ze zo goed mogelijk te begeleiden in hun nieuwe thuis.

Als je denkt dat het een gek initiatief is om koeien in een bos te laten begrazen, heb je het mis. In het Zoniënwoud, en ook in veel andere bossen in Europa, is het wel al tweehonderd jaar geleden dat dit gebeurde. Heel vroeger was

Smoelentrekker

In Californië maakt een snoepfabrikant het lekkerste snoep ooit. *Black Heart black cherry licorice* is drop met een lichte kriekensmaak. Niet overdreven stroperig, maar met de juiste verhouding tussen zout en zoet. Het verhaal achter het snoepje maakt het extra fascinerend.

TEKST Karen Stals

Een man, Edward, maakte snoep in alle kleuren en smaken om de vrouw van zijn leven te verleiden. Dat lukte aardig, maar het lot had bepaald dat zij met iemand anders moest trouwen. Een drama. Op de dag van de bruiloft van zijn geliefde was Edward zo ongelukkig dat hij enkel nog zwarte snoephartjes kon maken. In de etalage van zijn winkeltje waren alle kleuren verdwenen. Als alle snoepjes begeleid worden door zo'n verhaal, is het nog moeilijker om er af te blijven. Al kan je natuurlijk ook je eigen verhaal schrijven.

Proeven

Kinderen in een snoepwinkel. Met grote ogen en het water al in de mond staren ze naar al dat lekkers. Maar het moeten niet altijd kinderen zijn. Zet mij in een vreemde omgeving en ik wil het plaatselijke snoepgoed proeven, het raarste eerst. In Willy Wonka's chocoldefabriek zouden de Oempa Loempa's er vast en zeker een aardig deuntje over kunnen zingen.

Meestal lopen die proeverijen goed af. In Myanmar krijg je na het eten weleens *tamarind flakes*. Dat zijn platte ronde tamarindesnoepjes in dunne schijfjes. Ze smaken zoet en ook een beetje zuur en zijn een specialiteit in Bagan. In de rest van de wereld vind je ze helaas bijna niet. De immense voorraad die je ginder koopt, moet hier dus volstaan. Ofwel je verbeelding. In Ghana kon ik het niet laten om *Halls ahomka ginger sweets* uit te testen. Iets met gember in, dat kon niet slecht zijn. Het ding was zo ontzettend pikant dat ik het na een halve minuut moest uitspuwen. Bij een tweede poging was mijn gezicht nog altijd vertrokken, maar ik kon al vaag de gember herkennen in de brand in mijn mond. Het is een kwestie van smaak.

Neuzen

De laatste jaren speel ik liever op veilig. Fudge – karamelachtig suikergoed dat meestal in vierkante blokjes verkocht wordt – smaakt altijd. Naar meer. Mijn persoonlijke favoriet is de *raspberry chocolate swirl fudge*, al zeg ik ook niet nee tegen de versie met sinaasappel of banaan. Schakel je hoofd wel even uit, zodat je niet denkt aan de tonnen boter waarmee fudge gemaakt is. Geniet gewoon.

Je moet het niet altijd ver gaan zoeken. Lekkere zoetigheid is er ook in eigen land. Denk maar aan de cuberdons of neuzen waarmee de Vlaamse overheid tijdens het EU-voorzitterschap van België alle EU-lidstaten tracteerde. De échte, niet de flauwe afkooksels die je hier en daar in grote zakken kan kopen. Het recept van de *neuzekes* dateert al van het einde van de negentiende eeuw. Een goed bewaard geheim.

Uitproberen

Er is trouwens enige gelijkenis tussen de geschiedenis van de cuberdons en die van de *black hearts*. De oprichters van Confiserie Geldhof, de marktleider in cuberdons, en van Marich, de firma die de kersendropjes maakt, verplichtten hun erfgenamen om alle hoeken en kanten van het bedrijf te leren kennen voor ze het mee mochten leiden. Van vloeren dweilen en afvoerputten schoonmaken tot het creëren van lekkernijen. Goede, ouderwetse verhalen over mensen met ambitie die bereid zijn om hard te werken om hun doel te bereiken en die toch plezier blijven hebben. De zaakvoerders van Marich zijn er dan ook van overtuigd dat je als snoepjesmaker eeuwig kind moet zijn. Echte Willy Wonka's dus.

We hoeven ons dus niet te schamen voor een gezonde dosis kinderlijke nieuwsgierigheid. Snoepjes die je niet kent meteen willen verorberen: gewoon doen. Je kan er een sport van maken om van één merk snoep alle smaken die je tegenkomt te proberen. Van Mentos vond ik al een versie met kaneel, met drop, met cola, met aardbei, met druiven en met ananas. Daar ben je even zoet mee.

dat een normaal beheer. Je kunt dus stellen dat een eeuwenoude traditie in ere is hersteld. De officiële naam van de oude oefenrenbaan geldt vanaf nu als *Grvenendael, Het Block*, wat een verwijzing is naar een naam uit de zeventiende eeuw die je terugvindt in het mooi uitgegeven tweetalige boek *Het Zoniënwoud in kaart gebracht*, een echte aanrader voor kaartliefhebbers. Het peterschap van het begrazingsproject is in handen van de Natuurgroepering Zoniënwoud (www.ngz.be), die giften inzamelt waarmee op termijn misschien een derde koe zal worden aangekocht.

i Op zaterdag 10 mei nodigen RandKrant en het Agentschap voor Natuur en Bos jou uit voor een **wandeling** in het teken van de geschiedenis van het Zoniënwoud en de twee Schotse Hooglanders die zopas worden ingezet om het begrazingsgebied op de oude oefenrenbaan van Groenendaal in conditie te houden. De wandeling vertrekt om 14 uur aan het Bosmuseum Jan van Ruusbroec, Duboislaan 2 in Hoeilaart en wordt begeleid door boswachter Dirk Raes. Wie mee wil, kan zich inschrijven via groenendaal.anb@vlaanderen.be. Meer info vind je op www.randkrant.be.

Mensen verbinden

Het Fins Cultureel Instituut voor de Benelux is gelegen in een verborgen straatje vlakbij de Grote Zavel in Brussel. Achter een rustige gevel huist een klein maar dynamisch team. Hun doel? De culturele samenwerking tussen Finland en België bevorderen.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Het team van het Fins Cultureel Instituut in Brussel bestaat uit vijf vrouwen. Ze vergelijken zich graag met vroedvrouwen. Op het eerste zicht een gekke vergelijking. Of toch niet? Want ze zien het als hun opdracht om culturele samenwerkingsprojecten tussen Finland en de Benelux 'op de wereld te zetten'

en deze te ondersteunen zodat ze tot volwassen projecten kunnen uitgroeien. 'Wij willen mensen kennis laten maken met de Finse cultuur, maar nog belangrijker vinden wij het om een samenwerking tussen onze en andere culturen tot stand te brengen. Via lokale contacten laten we duurzame gezamenlijke initiatieven op een organische manier groeien. Zo kwam een jaar geleden een groep van jonge, enthousiaste grafische ontwerpers uit Hasselt naar ons toe met het idee om in hun thuisstad een internationaal festival rond grafisch design te starten. Finland is gekend voor zijn grafische ontwerpers en wij hebben hen in contact gebracht met enkele Finse ontwerpers. In april 2013 vond in Hasselt het eerste *Beyondground festival* plaats; dit jaar zal het in Helsinki te zien zijn. Een mooi bewijs dat het samenbrengen van creatieve mensen tot verrassende resultaten kan leiden. Een ander veelbelovend voorbeeld is de samenwerking tussen enkele Finse architecten en de Luikse

universiteit. De Finnen zijn gekend voor het werken met duurzame materialen zoals hout. De kennis hierover willen we via workshops met Belgische architecten en architectuurstudenten delen. Dit soort samenwerking willen we mee mogelijk maken door de juiste mensen met elkaar in contact te brengen. *Connecting people* om het met de wereldberoemde Finse slagzin van Nokia te zeggen, zodat via nieuwe connecties vernieuwende initiatieven en culturele producten kunnen ontstaan', vertelt Sirpa Hietanen, directrice van het Fins Cultureel Instituut in Brussel.

Land van contrasten

Mensen verbinden, daar zijn Finnen gevoelig voor. Niet verwonderlijk voor een land met een zeer lage bevolkingsdichtheid van ongeveer 15 inwoners per km² (in België 349 inwoners per km²). Finnen wonen vaak op grote afstanden van elkaar. 'Internet speelt een belangrijke rol in de Finse samenleving. Het helpt ons om met elkaar in contact te blijven. Net zoals het internet, neemt ook de sauna een prominente plaats in. Finnen ervaren dit lichamelijk en mentaal reinigingsritueel als pure ontspanning, maar ook als een ideaal moment om sociale contacten te onderhouden. Cruciale politieke beslissingen worden vaak in de sauna genomen, zo zeggen we soms al lachend.' Liefde voor contrasten maakt in ieder geval deel uit van de Finse cultuur. En dit gaat verder dan het afwisselen van warm naar koud in de sauna. Denk maar aan de lange, donkere Finse wintermaanden waar de zon zich maar enkele uren per dag laat zien. Die

DE Mensen verbinden

Das Finnische Kulturinstitut für die Benelux-Länder liegt in einem verborgenen Gässchen in der Nähe des Grand Sablon-Platzes in Brüssel. Hinter einer beschaulichen Fassade haust ein kleines aber dynamisches Team. Worin besteht sein Ziel? In der Förderung der kulturellen Zusammenarbeit zwischen Finnland und Belgien. 'Wir wollen die Menschen mit der finnischen Kultur vertraut machen, noch wichtiger aber finden wir

es, eine Zusammenarbeit zwischen unserer und anderen Kulturen zustande zu bringen', erzählt Sirpa Hietanen, Leiterin des Finnischen Kulturinstituts in Brüssel. 'Wir können so Einiges voneinander lernen. Wir haben einerseits interessante Kenntnisse im Bereich der Ökologie zu vermitteln, können aber andererseits von den Belgiern lernen, wie man das Leben in Harmonie mit den anderen intensiv genießen kann.'

natuurlijk

Notoire stekers staan paraat

Mei is traditioneel de maand dat de dazen tevoorschijn komen. Er zijn verschillende soorten, maar de meest algemene zijn de regen- en de goudoogdaas. De wandelaars kennen ze. Je voelt ze pas als het te laat is, want dan ben je al gestoken. Met hun zaagvormig steekapparaat kunnen ze behoorlijk uithalen, ook bij koeien en paarden. Ze, dat zijn in dit geval de wijffjes, want

zij hebben bloed nodig om hun eitjes in hun lichaam te laten rijpen na de bevruchting. Mannetjes steken dus niet, en in die zin is er enige verwantschap met muggen. Verdere vergelijkingen lopen volledig mank. Dazen zijn veel meer verwant met vliegen dan met muggen.

De wijffjes zetten hun eitjes af op planten in de buurt van water. De larven leven de

donkere periode wordt gevolgd door een zomer met de middernachtzon. 'In de winter voelt het of we onze winterslaap houden, maar eens het intense lentelicht en de zomerzonnewende hun intrede hebben gedaan, bruist het Finse leven van nieuwe energie.'

Elkaar inspireren

Het Fins Cultureel Instituut organiseert regelmatig momenten waarop je Finse kunstenaars kunt ontmoeten. Zo was in maart de Finse schrijfster Riikka Pulkkinen in het Passa Porta literatuurhuis in Brussel om te praten over haar

recentste boek *Vreemdeling*, een verhaal van een vrouw die het bedrukkende klimaat van haar geboortedorp inruilt voor New York. 'Het beschrijft de contrasten tussen een samenleving die eerder in zichzelf gekeerd is en een samenleving die erg naar buiten is gericht. Je kunt het een beetje vergelijken met onze vroegere, agrarische samenleving en de globaliserende wereld van vandaag. Een interessante confrontatie waarin vele Finnen zich herkennen en die aantoont hoe interessant kruisbestuiving tussen verschillende culturen kan zijn. Dat is ook wat mijn jaren in Brussel mij leren:

er is heel wat dat we van elkaar kunnen opsteken. Als wij interessante kennis op het vlak van ecologie kunnen doorgeven, dan kunnen wij van de Belgen leren hoe je intens van het leven kunt genieten in harmonie met de anderen.'

DO • 8 MEI • 19.30

Europees feest - gastland: Finland

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

Fins Cultureel Instituut,
Boomstraat 14/3 in Brussel, www.finncult.be

hele tijd onder water. Omstreeks deze maand verpoppen ze en veroorzaken de volwassen wijfjes last tot september. Vooral bij zwoel of regenachtig weer zijn ze actief. Dan kunnen hun aantallen hoog oplopen. Vochtige bossen en graslanden zijn hun lievelingsbiotoop. Daardoor kom je ze tegen tijdens wandelingen in natte natuurgebieden. Ze worden extra aange trokken door donkere kleuren waarbij diep donkerblauw de topfavoriet is. Zwart en donkerbruin vallen ook in de smaak. Bij

groepjes mensen zullen die kleuren het meest belaagd worden. Als je alleen bent, weten de dazenwijfjes je in ieder geval te vinden en maakt de kleur van je kleren niet zoveel uit. De mannetjes beperken zich tot het eten van nectar en stuifmeel en houden zich niet bezig met triviale creaturen als mensen of andere dieren.

Er bestaan producten om je te beschermen tegen dazen, maar hun efficiëntie is niet altijd even goed. De eerste dazenbeten zijn de ergste, want daarop reageert het

mensenlichaam het felst. Meestal gaat het om opzwellingen die bij sommigen erg groot kunnen worden. Sommige mensen zijn gevoeliger voor dazensteken dan anderen en die moeten zich extra beschermen met bijvoorbeeld dikke kleren. Dat is geen pretje bij warm weer, maar zo gaat dat met die prikkers. Binnenshuis loop je in ieder geval geen enkel risico, want deze insecten komen nooit in gebouwen. Daar ben je dus altijd veilig voor dazen.

TEKST Herman Dierickx

Veertig jaar CC Strombeek

'Keuzes

CC Strombeek en CC Westrand vieren dit seizoen hun veertigste verjaardag. Feest, jawel, maar ook denkwerk over de toekomst. Welke rol kunnen en moeten culturele centra in de Rand spelen?

TEKST Michaël Bellon · FOTO Filip Claessens

Verandering

'De directe aanleiding van het boek was uiteraard de veertigste verjaardag van de twee centra, maar je voelde dat er meer speelde. De context waarin de centra werken, is snel aan het veranderen. Als je zo'n verjaardag kan aangrijpen om inhoud te geven aan een veranderingsproces, dan is dat een mooie zaak. Strombeek en Westrand hebben een geschiedenis van samenwerking en zijn op een aantal momenten voortrekkers geweest. Ik vind het knap dat ze zich nu ten gronde bevragen', aldus De Rynck.

Het eerste deel van het boek schetst het ontstaan, de drijfveren en de keuzes uit het verleden. 'Het is moeilijk de verdiensten van de twee cultuurcentra in één zin op te sommen, maar Westrand en Strombeek hebben voor de bevolking en voor de artiesten veel betekend. Verenigingen konden er terecht, jongeren vonden er een aanbod en veel artiesten getuigen van de gastvrijheid die ze er ervaren hebben. Zo is bijvoorbeeld de Vlaamse golf in de podiumkunsten dankzij deze centra verankerd. Blauwe Maandag Compagnie, Rosas, Wim Vandekeybus,... ze waren er allemaal te zien.'

Uitdaging

In het tweede deel over de toekomst komen AB-directeur Dirk De Clippeleir, Eddy Frans, algemeen directeur van vzw 'de Rand' en journalist Guido Fonteyn aan het woord over de culturele centra in de Rand. Kenners van de sector, zoals Franky Devos, directeur van kunstencentrum Buda in Kortrijk, radiomaker en artiest Jan Hautekiet of voormalig De Brakke Grond en Villanella-directeur Leen Laconte helpen het cultuurcentrum heruitvinden. Kunstenaars zoals Arne Sierens of Raf Walschaerts hebben het over hun lange ervaring met de culturele centra als speelplek. Zelfs een ondernemer als Bart Verhaeghe – de voorman van Club Brugge en Uplace die opgroeide in de schaduw van het CC Strombeek – mag zijn zegje doen. Uit al die gesprekken komt naar voor dat een programmaboekje en een abonnementendienst niet meer zullen volstaan

Op 11 mei wordt in het CC Strombeek met een symposium de publicatie voorgesteld die de inspiratie moet leveren voor de culturele centra van de toekomst in de complexe context van de Vlaamse Rand. Het moet gezegd: wat deze twee grote cultuurcentra in gang zetten met de publicatie naar aanlei-

ding van hun veertig jaar is dapper en ambitieus. Het boek leest als een kleine kroniek van de geschiedenis van deze succesvolle huizen, maar vooral als een appel om in de toekomst anders en nog beter te doen. Publicist Patrick De Rynck hielp als samensteller van het boek de inventaris op te maken en de uitdagingen te formuleren.

FR 'Des choix s'imposent'

Cette saison, le CC Strombeek et le CC Westrand fêtent leur quarantième anniversaire. C'est la fête, évidemment, mais il faut aussi réfléchir à l'avenir. Quel rôle les centres culturels peuvent-ils et doivent-ils jouer? Le 11 mai, le CC Strombeek organise un symposium au cours duquel il présentera la publication qui servira d'inspiration aux centres culturels de demain dans le contexte complexe du Vlaamse Rand. L'ouvrage se lit

comme une chronique de l'histoire de ces institutions qui ont connu le succès, mais surtout comme une invitation à faire autrement et encore mieux à l'avenir. 'Lorsque votre public prend de l'âge, alors que la communauté rajeunit, change de couleur, vole en éclats et s'internationalise, il est plus que logique que l'on fasse des efforts pour rejoindre cette communauté en pleine évolution', dit le publiciste Patrick De Rynck.

en CC Westrand

dringen zich op'

voor de centra van de toekomst. De publicatie bevestigt dat het werkgebied van de twee CC's in veel opzichten verstedelijkt is.

Is er volgens De Rynck nog een verschil tussen stad en Rand? 'Perceptie speelt daarin een rol. Als je een verschil wil zien, dan zal dat wel lukken. Maar ook cijfers en statistieken tonen aan dat de grens vaag wordt en dan moet je daarnaar handelen. Het behoort tot de taken van een CC om aan cultuurspreiding, cultuurparticipatie en gemeenschapsvorming te doen. Als je publiek vergrijst terwijl je gemeenschap verjongt, verkleurt, versplintert en internationaliseert, dan is het logisch dat je inspanningen moet doen om die evoluerende gemeenschap te bereiken.' Is iedereen daarvan overtuigd? Bij sommige politici leeft soms het gevoel dat we dammen moeten blijven bouwen tegen de grootstad. 'De twee directeurs Wim Meert en Fred Gillebert hebben in ieder geval een open geest en veel goede voornemens', weet De Rynck. 'Het klopt dat de lokale politiek sinds enige tijd een meer bepalende rol heeft gekregen in het cultuurbeleid. Politici zouden terecht vragen stellen als de subsidies naar lege zalen zouden gaan. Als het gaat om de artistieke autonomie moeten de CC's de hakken in het zand zetten.'

Kiezen

De zalen in Strombeek en Dilbeek zijn allesbehalve leeg. Zo wordt het moeilijk om tijd, plaats, geld en energie te steken in alle nieuwe uitdagingen die in het boek aan bod komen: internationalisering, digitalisering, aanpassing van de architectuur, kunst buiten de muren, samenwerking met partners zoals scholen en sociale organisaties, de strijd tussen kwetsbare kunst en commerciële cultuur, meertaligheid, verjonging, ... Het is een hele boterham.

De Rynck: 'De zalen zitten inderdaad vol, maar zoals de kunstenaars zelf zeggen: met een verouderend en wit publiek. Er zullen dus weloverwogen keuzes gemaakt moeten worden. CC Strombeek heeft al een visieplan klaar en ook Westrand is daarmee bezig. Als je andere gemeenschappen wil bereiken,

zullen die andere gemeenschappen ook in je personeel vertegenwoordigd moeten zijn. Als je vergaderimtes volzet zijn, dan zou je voorrang kunnen geven aan verenigingen die de nieuwe waarden van het CC delen. Als de financiële middelen beperkt zijn, zou je kunnen denken aan intensere samenwerking of zelfs integratie van de twee centra. En als je gebouw aanpassingen nodig heeft, dan kan

dat zoals in Westrand met het masterplan van architect Carlos Arroyo in verschillende kleine stappen gebeuren.'

i Symposium met voorstelling publicatie *Veertig jaar CC Strombeek en CC Westrand, een blik op de toekomst*, CC Strombeek, zondag 11 mei, 11 uur.

Nog meer kleur CC Westrand

'Belangrijk is dat een aantal vragen, die al latent aanwezig waren rond de verantwoordelijkheid en de relevantie van het CC, door deskundigen worden beantwoord', zegt Frans De Boeck, voorzitter van Westrand. 'Op basis daarvan hoop ik dat we andere accenten kunnen leggen. De voorbije decennia was het culturele en het artistieke prominent aanwezig. Nu mag het maatschappelijke meer aandacht krijgen. Dan komen we uit bij meertaligheid, interculturaliteit en inclusiviteit.' 'De samenstelling van de bevolking verandert', weet Diane Van Hove (N-VA), schepen van Cultuur in Dilbeek. 'Daar zijn mensen bij die het minder makkelijk hebben. Daarvoor hebben we de participatiepas in het leven geroepen, organiseren we groepsbezoeken en hebben we de persoon die het wijkproject *Stoep en drempel* begeleidde vast in dienst genomen.' De financiële middelen voor Westrand nemen niet toe, maar ook niet af. In de komende vijf jaar trekt de gemeente geld uit voor de renovatie van het gebouw. Het gaat dan over zaken als ventilatie en recuperatie van water. 'We hebben zicht op de financiële situatie voor de komende jaren', zegt De Boeck. 'Hiermee moeten we de toekomst veiligstellen. Dat wil niet zeggen dat het programma binnen drie jaar onherkenbaar zal zijn, maar er moeten wel nieuwe accenten in zitten. De kleuren die Arroyo heeft binnengebracht, zijn een voorafspiegeling van een kleurrijkere werking.'

Middelen anders inzetten CC Strombeek

'Een CC moet zich in de eerste plaats tot de eigen omgeving richten', vindt Hubert

Swalens, voorzitter van CC Strombeek.

'Vermits die omgeving verandert en vandaag diverse culturen telt, moeten we ons daar ook naar richten. Als we relevant willen blijven, moeten we voeling houden met wat cultuur vandaag in Vlaanderen betekent en dat naar zo veel mogelijk verschillende mensen brengen. Kunst kan voeding geven aan de nieuwe maatschappelijke vraagstukken waarmee we worden geconfronteerd.'

'De functie van ons CC zal meer maatschappelijk moeten zijn dan tot nu toe', concludeert Marc Van Godtsenhoven (Groen), schepen van Cultuur in Grimbergen. 'De nieuwe bevolkingsgroepen die we mee op de kar van de cultuurbeleving moeten krijgen, zijn vaak anderstalig. Een van onze troeven is dat de vzw Cultuurcentrum Strombeek ook een van de inrichtende machten is van het Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO). Het CVO brengt meer dan duizend volwassenen, die onder andere Nederlands leren, ons CC binnen. Daarmee moeten we meer doen.' Maar kan dat 'nieuwe publiek' er nog bij? Van Godtsenhoven: 'We zullen soms keuzes moeten maken, maar de maatschappelijke roep is groot genoeg om nieuwkomers en buurten waar het samenleven niet zo vanzelfsprekend is meer te betrekken.'

Voorzitter Swalens is er zich van bewust dat de financiële situatie niet meezit: 'De gouden tijden zijn voorbij. Het centrum weet dat het zich moet houden aan de besparing van vijf procent. Dat zal ons dwingen te herschikken en af en toe wat scherper te kiezen, maar dat hoeft geen ramp te zijn. We zouden wel snel werk moeten kunnen maken van een substantieel onderhoud aan het gebouw. Dat is niet evident.'

Oog voor de Rand

In onze fotoreeks *Oog voor de Rand* geven verschillende fotografen hun onverwachte, originele en soms afwijkende kijk op onze streek of een culturele activiteit.

'Pajottenland, september 2013. Meerdere maanden bracht ik daar door als locatie manager voor de opnames van de fictiereeks *Amateurs*, die later dit jaar op VTM zal worden uitgezonden. Die dag was ik op zoek naar een geschikte weg waar we

rijshots konden maken. Op deze kleine bult in het landschap komen een aantal elementen samen die ik kenmerkend vind voor het Pajottenland van nu: een vergrijsde bevolking, een café dat betere tijden heeft gekend, een oude boerderij.

En het geloof, dat hier standvastig overeind blijft en neerkijkt op alles wat vergankelijk is.'

Mark Heijen (*1975) studeerde in 2001 af aan de Media en Designacademie in Genk en werkt als

zelfstandige voor film- en tv-projecten, waaronder *Met man en macht*, *Rundskop*, *Amateurs*. Hij is verantwoordelijk voor alles wat met de locaties te maken heeft. Hij fotografeert vanuit een gevoel van vrijheid, zonder commerciële druk.

Radicaal kiezen

Je kan je lief naar België volgen en romantisch doch wezenloos in je hoekje blijven zitten. Of je kan, zoals Verónica Demaría, sneller een baan vinden dan een arbeidsvergunning, piano spelen en je zesde taal leren, om gauw te integreren. 'Als ik een keuze maak, dan ga ik ervoor.'

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Met een *sonrisa grande* of brede glimlach trekt Verónica Demaría haar voordeur open. De taal mogen we zelf kiezen, deze Argentijnse gastvrouw spreekt er zes. Ze groeide op in Buenos Aires met Spaans als moedertaal, maar stamt uit een Italiaanse familie. Engels leerde ze door het leven, Duits in haar opleiding als vertaler-tolk. Sinds ze acht jaar geleden in België toekwam, spreekt ze heel behoorlijk Frans. Ze werkt in een Frans spoorwegbedrijf, waar ze evenwel voor de Zwitserse markt werkt... in het Duits.

Sinds enkele jaren woont ze met haar Italiaanse man Mauritio in het groene Tervuren en in geen tijd begon ze met Nederlandse les. 'Toen we hier toekwamen, was ik even in paniek. Ik zei tegen mijn man: *Wij spreken de taal niet. Zo kunnen wij hier niemand leren kennen.*' Neen, Demaría is er de vrouw niet naar om op haar lauweren te rusten. Na elk

Frans woord waarmee we ons verduidelijken, schakelt ze snel terug over op het Nederlands. Zij blijft niet langer dan een minuut in haar comfortzone, daar is het leven te kort en te uitdagend voor. In dit leuke België moet nog te veel worden ontdekt.

Met dank aan Maradona

Zonder de Argentijnse voetbalgod Diego Armando Maradona was Demaría niet in onze contreien beland. 'Mijn man is van Napels. Daar heeft Maradona gevoetbald. Hij werd er op handen gedragen. Mauritio is acht jaar geleden uit nieuwsgierigheid naar zijn jeugdheld naar Argentinië gereisd! Ter plekke viel de Napolitaan niet voor voetbalbenen, maar hij leerde er Verónica kennen, amper vier dagen voor zijn terugreis naar België. Hij werkte toen al in Brussel voor de Europese Commissie. 'Hij beloofde mij te bellen en dat heeft hij gedaan', lacht de 43-jarige Argentijnse. 'We hebben

GROOTSTE ARGENTIJN

Paus Franciscus, omdat hij eenvoudig en menselijk is.

MOOIESTE PLEK

Gletsjers in Patagonië.

MOOIESTE HERINNERING

Mijn huwelijksfeest in Buenos Aires.

EN Radical choices

One option is to follow the one you love back to Belgium, where you can sit in your corner full of romantic feelings but wondering what on earth to do with yourself. Or you can take a cue from Verónica Demaría by landing a job faster than a work permit, play the piano and learn a sixth language in order to integrate as fast as you can. 'When I take a decision there is no stopping me.' Demaría has nonetheless 'learned how to calm down a bit' here. She knows she is the one who has to adapt but the peace and quiet of Belgium still makes her strain at the leash. She likes to let her fire burn. Otherwise, she has nothing bad to say about the Belgians. She feels welcomed in the international environment in Tervuren and often goes for walks in the surrounding forest. 'Then I can imagine I am on holiday.'

een jaar gependeld en intussen mijn verblijfsvergunning aangevraagd.'

Het eigen leven

Demaría kwam niet naar België om de soep op het vuur te zetten en te wachten tot manlief van het werk thuiskomt. Integendeel. Ze kreeg hier sneller een baan dan een arbeidsvergunning. Vandaag werkt ze in de toeristische branche voor een Frans spoorwegbedrijf met een filiaal in Brussel. Maar het einddoel is dat niet. 'Ik studeerde naast vertaler-tolk ook aan het conservatorium. Ik ben een muziek- en pianolerares. In Argentinië gaf ik muziekles en vertaalde als freelancer juridische teksten voor de overheid, zoals geboorteaktes of identiteitspapieren.' Ze is klaar om die passies terug aan te vatten. 'Ik ben zonder enige angst en met veel zin voor avontuur naar hier gekomen. En ik was verliefd! Wat zou mij tegenhouden? Nu ben ik hier een tijdje en wil ik graag een baan in wat ik graag doe.'

Geleerd om stil te zijn

Zoals Stef Bos in *Mijn hart gevolgd* zingt, heeft Demaría hier 'geleerd om stil te zijn'. Ze voegt er aan toe dat zij het is die zich moet aanpassen, maar de kalmte en de rust van de Belg maken haar toch wat vleugellam. Wij zien alvast geen reden om die Argentijnse vleugels te knippen. Laat het vuur maar branden. Humor en enthousiasme werken nog altijd aanstekelijk, twee troeven die deze dame in huis heeft. Over de Belg hoor je Demaría niets kwaads zeggen. Ze voelt zich goed onthaald in de internationale omgeving van Tervuren, gaat graag lekker eten op restaurant en nodigt op tijd en stond vrienden uit om te komen eten. Geregeld gaat ze met Mauritio naar Italië of Argentinië. In de weekends wandelen ze in het Zoniënwoud. 'Dan waan ik mij op vakantie.'